

MÉHÉSZETI KÖZLÖNY

AZ ERDÉLYRÉSZI MÉHÉSZ-EGYESÜLET SZAKLAPJA

64. ÉVFOLYAM

3. SZÁM

1949 MÁRCIUS

Lapunk főbb tartalma :

- Éljen a béke öre a dicsőséges Vörös Hadsereg Román Viktor — — 61
Részletes beszámoló az EME kongresszusáról 62

Nagygyűlésünk kimondotta a RNK méhészeinek egységét

A kongresszusi résztvevők névsora.

Bende Béla elnök beszéde és politikai előadása a méhészek osztályharcos feladatáról

A RMP, MNSz és különböző demokratikus intézmények üdvözlése

Beszámolók a méhészkörök munkájáról

Foti Miklós miniszteri kiküldött előadása

Hogyan folyt le a közgyűlés

A határozat

- Márciusi teendők: Bacsoni Ernő — — — 93

- Mit kell tudni a virágporról: Dr. Szövérdi Ferenc 94

- Méhcsaládok tavaszi megvizsgálása: Kozma Miklós — — — 96

Könyvismertetés
Különlék

A SOM

A som (Corssus mas) mindenütt megterem, de gyümölcsösbe sajnos csak ritkán ültetjük ezt az értékes cserjét. Erdőszeleken, vadon nő és a nyár derekán onnan gyűjtik össze cseresznyepiros (néha sárgaszínű) értékes gyümölcsét.

Nagyon korán virágzik, mielőtt még levelet hajtott volna, néha már február végén, március elején. Sárga virága a tavasz előhírnökei közé sorozható. Méheink virágport és nektárt gyűjtenek róla. Erdővidéken nagyobb tömegben nő és a méheknek gyakran bőséges hordást biztosít. Szaporítsuk, mert igénytelensége miatt bármely talajon jó eredménnyel hálálja meg ráfordított munkánkat.

DR. SZÖVÉRDI FERENC

Könyvismertetés

Az „Orosz Könyv” legújabb kiadványai

A. I. Molodcsikov: Hogyan alakítja át az ember a növények természetét

Már a legrégebb kínai, hindu, görög és római írók foglalkoztak a növények és háziállatok tudatos kiválasztásának fontosságával, a XVIII. században pedig a növények átalakításával is kísérleteztek. De új növényfajták megteremtése csak a darvinizmus elterjedése után vált lehetségessé. Darwin elmélete a természetkutatók munkájának új irányt és korlátlan lehetőségeket nyújtott. Ez új ismeret alapján az egész világon megindultak kísérletezések a növények természetének az ember hasznára való átalakítására.

Molodcsikov munkája tömören foglalja össze az e téren folytatott tudományos kísérletek és gyakorlati megvalósítások fontos állomásait. Ismerteti híres természettudósok életrajzát: így többek között beszámol Timiriazevről, aki azt a feladatot tűzte ki maga elé, hogy segítsen a földművelőknek „két kalászt termelni ott, ahol eddig csak egy termett”. — Micsurinről, a természet nagy átalakítójáról, ki az északi gyümölcsstermelést megteremtette, vad gyümölcsfákat nemes gyümölcsfákká alakított át és sohasem ismert új gyümölcsfákat tenyésztett ki, — Liszenkőről, ki a jarovizálás módszerének megteremtésével megnyitotta a mezőgazdasági növények irányításának útját, — és még másokról, kik valamennyien az ember tudásának, erejének és alkotóakarátának a természet fölötti hatalmát fényesen bebizonyították.

Ez a tudás, erő és alkotóakarát tette lehetővé azt is, hogy a Szovjetunió legtavolabbi északi vidékei életrekeltek és ma már a sarkkörön túl zöldfélék és gabonát termelnek, hogy a száraz kietlen pusztákat melegegővi ültetvényekké, maláriát terjesztő mocsaras lapályokat dúsantermő szántóföldekké és virágzó kertekké változtatták át, hogy eddig sohasem ismert új gyümölcsöket termelnek és évente többmillió hektárnyi hasznos ipari növényt vetnek el. De még sok, igen sok a tennivaló és a Szovjetunió tudományos intézeteiben, kísérleti állomásain és laboratóriumaiban tovább folyik a természet átalakítására irányuló győzelmes harc, mert — idézi a szerző lebilincselő munkájának utolsó soraiban — „a természet

nem ad ajándékot, a mi feladatunk, hogy megszerezzük tőle”.

Ugyancsak „Az Orosz Könyv” „Népszerű Tudomány” sorozatában jelent meg **Florov—Judkevics**

A JÖVŐ FÉMEI

című munkája is, mely a ritka és legritkább fémekre vonatkozó legújabb tudományos kutatásokról számol be. Feltárja e fontos talajkincsek kitermelésének és az iparban való felhasználásának módját és ismerteti az elemek elterjedtségét a föld kérgében.

Ez az érdekes munka középiskolások és egyetemi hallgatók részére is rendkívül hasznos olvasmány.

Különfélék

PIACI ÁRAK. A méz ára nem változott. Kolozsvárt és Bukarestben is 202—220 és 250 lejt kérnek kg.-ként minőség szerint. Ez a méz kicsinybeni ára. Nagyobb eladásokról nem kaptunk hírt.

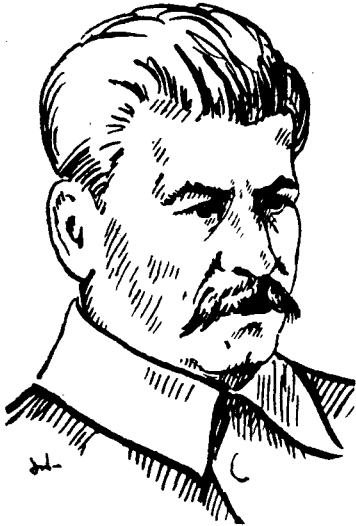
A viasz iránti kereslet fokozódott. Közöljük két viasz kereskedő címét: 1. Târgumure Gheorghe comerciant de ceară Căianul-Mare, poșta Beclean, jud. Someș és 2. Firma Stern Reteag, jud. Someș Mindkét kereskedő állandóan gyűjti a méhviaszt és nagyobb mennyiségben szállítja az összes műlépöntő üzemeknek.

EGY TANULÓT alkalmaznák asztalos, méhészt és kaptárkészítéshez. VÁRADY Béla Cluj-Kolozsvár, Thelmannu. 13.

KAPTÁRKÉSZÍTŐ TANFOLYAM. Erdélyrészi Méhészeti Egyesület kaptárkészítő anfolymot tart. Előadó Várady Béla EME ig. választmányi tag. A tanfolyamot Várady Béla műhelyében tartja Kolozsvár, Thelmannu. 13 szám alatt.

Beiratkozás minden hét kezdetén az EME titkári hivatalában d. e. 7—2 óráig. A részvétel díjtalan. A tanfolyam időtartama 2 hét, mely idő alatt mindenki megtanulja gyakorlatban is a kaptár házi készítését. Kérjük, hogy a résztvevők hozzanak magukkal munkaruhát.

ÉLJEN A BÉKE ÓRE, A DICSŐSÉGES VÖRÖS HADSEREG

Február 23-án ünnepelte a Nagy Szovjetunió, az új demokrácia országai és a világ összes dolgozói a dicsőséges Vörös Hadsereg létesítésének 31 éves évfordulóját. A Vörös Hadsereg a Nagy Októberi Szocialista Forradalom harcaiban született és edződött meg. A világ legerősebb hadseregét a munkásosztály nagy tanítói és vezetői: Lenin és Sztalin teremtték meg a nép és a szocializmus elleneségei ellen. Megalakulását a munkásosztály és a szegény parasztság odaadó harca tette lehetővé. Ez a hadsereg Lenin és Sztalin irányítása mellett és a Kommunisták (b) Párt vezetésével győzelmet győzelemre halmozott. Az intervenciós seregeket szétverte 1918 február 23-án Píkovnál és Norviknál szétzörve a német imperialista haderőket. Lenin napiparancsban elrendelte a Vörös Hadsereg megalakulását: a dolgozó nép hadserege megszületett.

A Vörös Hadsereg a kapitalista láncokat széttörte, a szabadságukért küzdő munkás és paraszt tömegekből nőtt ki, hogy a dolgozók országának a védelmezője és a világ összes békeszerető népeinek szilárd védőbástyája és békéjüknek biztosítéka legyen.

Az imperialista hadseregekkel szemben, melyek a kizsákmányoló kapitalista érdekeknek a népek leigázására és meghódítására törekvő támadó eszközei, a Vörös hadsereg a Szovjet népek szabadságának és békés munkájának megvédésére létesült. Ezt a hadsereget a világ összes dolgozói iránti szeretet hatja át. Nem a népek leigázását, hanem a népek szabadságának és függetlenségének megvédését szolgálja. Bebizonyította ezt a Nagy Honvédő Háborúban, amikor szétzúzta a rabló német fasiszta hordákat, Európa népeinek szabadságáért hullatta vérért. Bebizonyította, amikor győzelmei után a felszabadított népeknek szabadságát és függetlenségét visszaadta és biztosította azokat minden támadás ellen, megnyitva részükre az utat a szocialista társadalom kiépítése felé. Míg az imperialisták az általuk „felszabadított” területeket gyarmattá alakították át, hazánkban is a dicső Szovjet Hadsereg felszabadító győzelme tette lehetővé, hogy az új típusú demokrácia kialakulhatott és ma már a szocializmus útjára léphettünk.

A világ dolgozói szeretettel és bizalommal ünneplik a dicsőséges Szovjet Hadsereg megszületésének 31 éves évfordulóját. Tudják azt, hogy a Szovjetunió a Nagy Honvédő Háborúban aratott győzelme egyben győzelme a szocialista rendszernek, a Szovjetunió Kommunista (b) Pártjának és az egész világ dolgozóinak is, kik megnövekedett bizalommal, fokozottabb erővel harcolnak tovább az új világ felépítéséért.

Éljen a béke óre, a dicsőséges Vörös Hadsereg!

ROMAN VIKTOR

Kongresszusunk kimondotta méhésmunkásainak

BENDE BÉLA EME elnök
beszámolóját tartja, mel-
lette **BULEA MIHAIL** a Föld-
művelésügyi miniszte-
rium kiküldötte, balra
MEZEI LAJOS Ig. vál. tag,
az **EMGE** elnöki bizottsá-
gának tagja és **FARKAS**
ÁRPAD alelnök.

A nagy gyűlés a Román Munkáspárt, a Földművelésügyi Minisztérium, a Magyar Népi Szövetség és a többi demokratikus szervezet kiküldöttei jelenlétében nyílt meg.

Az Erdélyrészi Méhész Egyesület kongresszusa megmozgatta Népköztársaságunk méhészeinek nagy részét. Kongresszus első napján, február 3-án, csütörtökön tömegével érkeztek a kiküldöttek, hogy a nagyhorderejű kérdésekben határozatot hozzanak. Egyesületünk nagy gyűlésén közel 200 vidéki méhész-köri kiküldött, szervezett méhész jelent meg és ha a kolozsvári résztvevőket is hozzászámítjuk, jóval meghaladja a 300-at.

A kongresszus gerincét a Román Népköztársaság nagy gonddal összeállított Állami Terve képezte. A felkért előadók nagy alaposággal számoltak be a feladatokról és a számos hozzászólásból mindegyre kitűnt, hogy vállaljuk az Állami Tervben lefektetett irányvonalat és igyekezzük azt túlhaladni.

Kongresszusunk másik nagy eredménye, hogy megteremtette a Román Népköztársaság méhészeinek szervezett egységét és így a RMP nemzeti kérdésben hozott határozata értelmében kéz a kézben vállalt vállalva dolgozunk román és magyar méhészek nemzeti különbség nélkül Népköztársaságunk méhészetének felvirágoztatásáért, a többtermelésért.

A haladás és jólét ragyogó útjain

A Kossuth Lajos-u. 11 szám alatti dísztermet ez alkalomból ünnepi díszbe öltöztették munkás méhész kezek, a bejárattal szemben Takács Zoltán kolozsvári festőművész — méhész — több, mint három méter magas hatalmas festményét látjuk. Egy vándor méhészt ábrázol, amint a havasi legelőn a telt mézkamra kereteit vizsgálgatja. A kép alatt Gh. Gheorghiu-Dej az Állami Terv előterjesztése alkalmából tartott nagy beszédének egy mondata.

a Román Népköztársaság szervezeti egységét

A kongresszus résztvevőinek egyik csoportja, nagy figyelemmel hallgatja az elnök politikai előadását az egy éves ÁLLAMI TERVRŐL.

„AZ 1949. ÉVI ÁLLAMI TERV AKARATUNK ÉS ELHATÁROZÁSUNK, HOGY ORSZÁGUNK GAZDASÁGÁT A HALDÁS ÉS JÓLÉT RAGYOGÓ ÚTJÁRA VEZESSÜK.“

A homlokfalon óriási 5 méteres vörös selyemből készült drapériákon fehér felíratot olvasunk: ELŐRE AZ ÁLLAMI TERV MEGVALÓSÍTÁSÁÉRT.

Egy hasonlóan hatalmas drapérián Sztálin mondását látjuk: SOHASE TAGADJÁTOK MEG A MUNKA APRAJÁT, MERT APRÓBÓL LESZ A NAGY.

A KONGRESSZUS RÉSZTVEVŐI

A teremben egymásután gyülekeznek a kiküldöttek. A következők neveit feljegyeztük:

Almási István, Arad, Alexa Simon, Nagyvárad, András Béla, Abrudán János, Kolozsvár, András Iona, Kolozsvár, Borbély István, Temesvár, Bartha Sándor, Dicsőszentmárton, Bíró András, Csikszentdomokos, Bálint Lajos, Mezőbánd, Barboc István, Libling, Balázs Géza, Kolozsvár, Becsi Ödön, Marosvásárhely, Burs Xénia, Burs P., Bernát Aladár, Zsiberka, Bitai Loránd, Igazfalva, Bitai Antal, Bogártelke, Bogyó Lajos, Kolozsvár, dr. Bruck Ottó, Kolozsvár, Blahunka Lajos, Kolozsvár, Balázs József, Kolozsvár, Bíró András, Csikszentdomokos, dr. Brück Ede, Temesvár, dr. Benedek Tibor, Boros

László, Kolozsvár, Brukhardt József, Kolozsvár, Báthori Árpád, Arad, Berei György, Kolozsvár, Bende Béla, Bulea Mihály, Bukarest, Bacsoni Ernő, Kolozsvár, Balázs Géza, Kolozsvár, Buttinger Ádám, Kolozsvár, Crisan colonel, Kolozsvár, Cosma Emil, Crisánné, Kolozsvár, Cseszko Ferenc, Zalatna, Cserei Béla, Kolozsvár, Csucsi Róbert, Torockószentgyörgy, Decker Iván, Arad, Demeter Gyuláné, Aranyosszék, Dombi Péter, Kézdivásárhely, Detki Árpád, Szeben, Dani Gergely, Kolozsvár, Fetti Sándor, Kolozsvár, Fekete P. P. János, Bogártelke, Fekete János, Bogártelke, dr. Fugulyán Ka-

tain, Kolozsvár, Fogarasi Sándor, Tövis, Foti Miklós, București, Fodor Pataki Adám, Kolozsvár, Garai László, Szászrégen, Galló Rozália, Gerzsabet Rudolf, Kolozsvár, Gödri János, Kolozsvár, dr. Germán L., Kolozsvár, Gyöngy Adám, Felsővisó, Gyöngy Sándor, Máramarossziget, Gyórrfy Mihály, Korond, Hermann János, Szamosujvár, Horváth Elemér, Mocs, Gyórrfy Ferenc, Zilah, Ilie Vasile, Ilies Sándor, Kolozsvár, Izsák Jenő, Roana, Kuczora Márton, Temesvár, Katsó Sámuel, Marosvásárhely, Keller Vilmos, Szamosujvár, Kovács Istvánné, Szamosujvár, Kozán Imre, Csikszereda, Kern Vilmos, Esztény, Kiss Kornél, Nagykároly, Keresztési Demeter, Szabéd, dr. Khell Bogdán, Dicsőszentmárton, Krisztian Lajos, Kolozsvár, Kövérdi Ferenc, Zilah, Kristó Ferenc, Kolozsvár, Kocsis Mária, Kósa Péter, Komán Jenő, Kolozsvár, Kun M. György, Magyarfenes, Keresztes József, Kolozsvár, Kiss Ödön, Kolozsvár, Kun Gyula, Nagykilód, Kovács Gábor, Kolozsvár, Kövári Lajos, Brassó, Kiss Lajos, Kolozsvár, Károlyi Gyula, Magyarzsombor, Kisfaludi József, Kolozsvár, Lajos Domokos, Csikszereda, Lőrincz István, Magyarvalkó, László Lajos, Kolozsvár, Laczkó István, Kallán, Laczkó Istvánné, Kallán, Lázár György, Kolozsvár, Lőrincz Mátyás, Zilah, Lénárdt Dénes, Szamosfalva, Lakatos István, Kolozsvár, László Dezső, Kolozsvár, Musonszki Lőrinc, Felsővisó, dr. Makkai Domokos, Marosvásárhely, Mócsi István, Kolozsvár, Molnár András, Küküllődomb, Muránszki Károly, Egeres, Melányik János, Beszterce, Matlák György, Kolozsvár, dr. Medveczki Zoltán, Bánffyhunrad, Mogyorósi János, Kajántó, Márton Dániel, Bátony, Moráru Nicodem, Zlatna, Mezei Lajos, Kolozsvár, Molnár Ferenc, Kolozsvár, Medgyesi Béla, Sz.-keresztur, Márton Ferenc, Tövis, ifj. Szász József, Mákófalva, Nagy Béla, Nagyenyed, Nagy Béláné, Nagyenyed, Nagy Ferenc, Barolt, Nagy Lajos, Székelyhid, Németi Anna, Kolozs, Neciu Demeter, Kolozsvár, Nuricsány Báb-

lint, Kolozsvár, Nagy Károly, Nagyesküllő, Nefram Nicodem, Bonchida, Okulár Pál, Terje, dr. Orsa József, Szamosujvár, özv. Patali Lászlóné, Aranyosgyéres, Paulisán Mihály, Arad, Pop Simion, Nagyesküllő, Platsintár András, Kolozsvár, Palotás Ferenc, Kolozsvár, Pálffy Olga, Kolozsvár, Pataki Gyula, Óvári, Renyé János, Arad, Rácz István, Dés, Raáb István, Szászrégen. Rácz István, Szászrégen, Ruzs György, Kolozsvár, Roman Viktor, Kolozsvár, Rácz Péter, Kolozsvár, Rettégi Ferenc, Bethlen, Rohonci Károly, Kovászna, Sikó Gergely, Vajasad, Simonics Mihály, Szászkezd, Sipos István, Szentbenedek, Sirbu Laurent, Kolozsvár, Sárosi Pál, Kolozsvár, Szász Péter Gyepes. Szabó Kálmán, Szászrégen, Szövérdi Károly, Nagyvárád, Szász Béla, Szamosujvár, Szabó Gyuláné, Kolozsvár, Szöllösi István, Kolozsvár, Szabó Józsefné, Nagy-szeben, Szilágyi János, Kolozsvár, Szup Vince, Lupény, dr. Szövérdi Ferenc, Kolozsvár, Sala József, Kolozsvár, Soltész Károly, Szamosfalva, ifj. Szász József, Mákófalva, Szabó Károly, Kolozsvár, Szász István, Kolozsvár, Török Ignác, Csikszentdomokos, Tamás István, Kolozsvár, Törös Vig József, Tamás Kis András, Tóth István, Kolozsvár, Takács Zoltán, Kolozsvár, Tóth József, Kolozsvár, Texe Imre, Kolozsvár, dr. Tunyogi Csapó Gyula, Kolozsvár, Tömöri Ferenc, Felvinc, Tordai Albert, Nagysomkut, Ungvári Lajos, Kolozsvár, Ujvári Samu, Kolozs, dr. Váczai Margit, Kolozsvár, Vass Mártonné, Kolozsvár, Váradi Ferenc, Magyarlóna, Vincze Miklós, Szamosfalva, Vincze János, Szamosfalva, Vásárhelyi Albert, Nagyenyed, Vátri Kálmán, Kolozsvár, Vidovszki Gabriella, Kolozsvár, Váradi Béla, Kolozsvár, Valkai Sándor, Élesd, Váradi Sándor, Szászfenes, Vargyas András, Tordaszentlászló, Zilahi Sándor, Kolozsvár, Zabolai Pál, Kolozsvár, Zoltai Istvánné, Kolozsvár, Zakariás Pálné, Bethlen, Zoltán Béla, Szováta, Zsadányi Aladár, Középlak, Zsombori Ferenc, Óvári.

A kongresszus ünnepélyes megnyitóján a Magyar Tanítás nyelvű Allami Tanítóképezde ötszólamú vegyeskara intonálta a Román Népköztársaság himnuszát. A résztvevők felállva, hosszasan tapsolva s mindegyre megújult a felkiáltás:

ÉLJEN A ROMÁN NÉPKÖZTÁRSASÁG!

ÉLJEN A ROMÁN NÉPKÖZTÁRSASÁG DEMOKRATIKUS KORMÁNYA!

ÉLJEN AZ ERDÉLYRÉSZI MEHÉSZ EGYESÜLET KONGRESSZUSA!

Bende Béla elnök megnyitó beszéde

Egy év, az 1948-ik esztendő munkája után alapszabályunk és szokásaink szerint esedékessé vált mind méhészeti kongresszusunk, mind az évi rendes közgyűlésünk megtartása.

Ebből az alkalomból helybeli és vidéki méhésztestvéreimet, valamint kedves vendégeinket és hatósági kiküldötteket örömmel és szeretettel üdvözlöm az Erdélyrészi Méhész Egyesület igazgató választmányának nevében.

Sokszor egyetlen év egész korszakot jelenthet a fejlődés útján a semmi változást nem hozó évtizedekkel szemben. Valóban az 1948-ik esztendő új fejlődési korszakot nyitott meg a mi államunknak, a Román Népköztársaságnak életében, mert olyan forradalmi változások történtek az elmúlt év alatt, olyan gazdaságpolitikai események zajlottak le, melyek meghatározták fejlődésünk új útjait. És így meghatározó tényezőivé lesznek az Erdélyrészi Méhész Egyesület célkitűzésének, munkavállalásának is.

Az 1949-ik év, az első általános, Egyéves Gazdasági Tervünknek esztendeje. Nem véletlen az, hogy ma már tervgazdaságunk van, amely millió és millió dolgozó ember tevékenységét kapcsolja össze egyetlen terv keretében.

Ez a terv a dolgozók harci küzdelmének eredménye, legdrágább gyümölcse. — Állami tervünk megszilárdítója annak a forradalmi változásnak, amely által a politikai és gazdasági hatalomból a kizsákmányoló keveseket kemény küzdelemmel kiszorítottuk. A politikai hatalmat, a gazdasági élet irányítását a dolgozók nagy tömege vette át.

Ezzel megváltozott a termelés célja is. Gyáraink és termelő vállalataink többé már nem a profitért, a tulajdonos tőkések egyéni meggazdagodásáért termelnek. A haszonért való termelést az általános szükségletért való termelés váltotta fel, ez pedig egyet jelent a szocializmus építésével.

A Marx—Engels tanításain felépülő tudományos szocializmust a gyakorlatban megvalósító erő a proletáriátus és ennek élcsapata, a halhatatlan Lenin által életre hívott „Kommunista (Bolshevik) Párt”.

Ennek a Pártnak a vezetésével a proletárok a dolgozó paraszttal szövetségbe, a Nagy Októberi Forradalom révén 1917-ben megteremtették a világ első dolgozók vezette államát, a Szovjetuniót.

A szovjetnépek a tőkés-földesúri-polgári hatalmat nagy véráldozattal döntötték meg. Mi másképpen távolítottuk el a gazdasági élet elősdi kizsákmányolóit a politikai hatalom polcáról. Mi ezt a feladatot erőszakos forradalmak nélkül oldottuk meg.

Ez a különbség elsősorban annak köszönhető, hogy minket a Szovjetunió dicsőséges Hadserege szabadított fel, de köszönhető annak a támogatásnak is, amit a Szovjetunió a főlzabadtítás óta állandóan nyújt gazdasági életünknek. Az a dicsőséges út, amit 31 év alatt a világ egyhatodát magába foglaló Szovjetunió a nagy Sztálin bölcs vezetése és irányítása mellett megtett, telve van a mi számunkra a tapasztalat, a gyakorlati útmutatás és a helyes taktika fel nem értékelhető gazdag példaadásával.

A Román Munkáspárt, mely fölhasználva a mult tanulságait, biztos kézzel vezeti életünket a fejlődés útján, fokozott éberségre szólít, hogy

a folyton élesedő osztályharc közepette és a reakció minden mesterkedése ellenére fejlődésünk meg ne álljon, hanem biztosítsuk a szocializmus építésének lendületes ütemét.

Politikai harcokkal jutottunk el az 1949. évi gazdasági tervünkhöz. Ezzel a tervvel biztosítjuk nemzeti függetlenségünket, biztosítjuk azt, hogy a magunk erejével, a Szovjetunió és a baráti népi demokrata államok támogatásával megvédjük békénket, mely dolgozó népünk fejlődéséhez elengedhetetlenül szükséges, legfontosabb kellék.

A béke táborában egy fontos láncszem, egy építő erőtényező a mi államunk, a Román Népköztársaság. Ha építeni akarunk a béke táborában, akkor a fejlődés erőforrásává kell tenni a méhészek szervezetét, az Erdélyrészi Méhész Egyesületet is.

az új politikai és gazdasági célkitűzés határozza meg kongresszusunk tárgyalási anyagát, de meghatározza azt a feladatot is, hogy a forradalmi átalakulás minden kívánságát szükségszerűen egyesületünk életébe is átvigyük és azokat megvalósítva, az Erdélyrészi Méhész Egyesületet a haladás, a fejlődés komoly tényezőjévé tegyük.

Jelen kongresszusunknak és az ezt követő közgyűlésünknek ezt a nagy horderejű feladatot kell megoldania a dolgozó milliók javára, életszínvonalának emelése, hazánknak, a Román Népköztársaságnak a megerősítésére és ezzel a béke nagy táborának megszilárdítására.

Föl a munkára, föl az áldozathozatalra. Éljen a Szovjetunió — a dolgozók hazája, a béke tántoríthatatlan őre, — a Román Munkáspárt, hazánkban a szocializmust építő proletáriátus vezető ereje!

Éljen a Román Népköztársaság, minden dolgozó szabad hazája!

A Román Munkáspárt üdvözlete

Bende Béla elnök megnyitója után Svájger Ignác, a Román Munkáspárt Kolozsvármegyei Bizottsága nevében üdvözli a kongresszust román nyelven, majd magyar nyelven:

— A Román Munkáspárt Kolozsvármegyei Bizottsága nevében üdvözlöm a kongresszust — mondotta. — Annak a reményünknek adok kifejezést, hogy a kongresszus az elnök testvér által itt kifejezett szellemben folyik le, szem előtt tartva, hogy a mi munkásságunk komoly mértékben hozzájárulhat az 1949 évi Állami Terv megvalósításához, amelynek főtörekvése a dolgozó tömegek életszínvonalának emelése.

Mi hisszük, hogy méhész testvéreink kivesszük részüket az összes dolgozók életszínvonalának emeléséért vívott harcból. Ebben a reményben sikeres munkát kívánok a kongresszusnak.

EREDMÉNYES MUNKÁT KIVÁN A MNSZ

Kiss József, a Magyar Népi Szövetség kolozsvármegyei és városi szervezete nevében köszöntötte a méhész-kongresszus kiküldöttéit.

— A Magyar Népi Szövetség — mondotta többek között — következetesen halad a szocializmus felé vezető úton, amelyet a munkásosztály élén a Román Munkáspárt fáklyaként világít meg előttünk. Feladatunk: egy fejlettebb, egy sokkal szebb és boldogabb jövő megépítése. A méhészkongresszus egyik láncszeme ennek a nagy munkának és hisszük, hogy a mai időknek legmegfelelőbb szellemben, megerősíti az Állami Tervet. Kívánok szervezetünk nevében sok eredményes munkát a kongresszusnak.

Éljen a szabad és közös hazánk: a Román Népköztársaság! Éljen a román és magyar testvériség!

ÚJ ESZMÉK IDEJE

A zugó éljenések és taps után Mócsi István, a kolozsvári EME Méhészkör díszelnöke emelkedett szólásra.

Kongresszusunk beszédes bizonyítéka létezésünknek, együvé tartozásunknak és ugyanakkor tenniakarásunknak — mondotta. Új eszmék idejét éljük, a munka megbecsülésének, értékelésnek nagyszerű, magas tisztelet idejét. Hazánk a szocializmus útján halad. *Kötelességünk az Állami Terv keretében fokozottabb munkát vállalni és maradéktalanul végre is hajtani.* Szebbet, jobbat, többet termelni, régi hibáinkon okulni, minden erőnket, tudásunkat a Terv, a közös szolgálatába állítani. A szórakozásszámba menő méhészkedés a múlté. *A jövő méhészkedése már komoly hivatás legyen.* Hogy tervünk sikerüljön, úgy e hivatás minden-minden alapvető kérdését ismernünk kell. Kitézött

célunknak: a többtermelésnek csak így felelhetünk meg. Testvéreim! A képzettség elősegítésére alakuljon minden nagyobb községben méhészkör, amely a tanítást, továbbképzést legyen hivatva ellátni. Szakelőadásainkon adják meg az ismeretterjesztés problémáit. A könyv és betű nagyon fontos, szeretett lapunk, a Méhészeti Közlöny jól irányított, de mindez csak írott malaszt marad, ha gyakorlatban nem hajtjuk végre. Komoly és hálás a szerepünk, az építő munka szerepe, amire vállalkozunk jelenünk és jövőnk érdekében. Ezek előrebocsátásával, sikert és eredményt kívánok a kongresszus résztvevőinek.

AZ EMGE SEGÍTSÉGE

Mezei Lajos, az EMGE nevében üdvözölte a kongresszust. A mindvégig nagy tetszéssel fogadott beszédéből idézzük:

Kedves Testvérek! Az Erdélyi Magyar Gazdasági Egyesület Időközi Bizottságának üdvözetét és üzenetét hozom. Az EMGE üzeni, hogy a jövőben még fokozottabb mértékben igyekszik minden támogatást megadni ahhoz, hogy

A kongresszus résztvevőinek csoportja, nagy figyelemmel hallgatja az előadásokat

a Méhész Egyesületbe tömörült méhésztestvérek még jobban bekapcsolódhasanak országunk újjáépítésébe, az Állami Terv megvalósításába.

— Amikor mindezeket elmondom, kötelességemnek érzem, hogy reámutassak arra a szervezetre, melynek maga az EMGE is jelenlegi létét köszönheti. Ez a szervezet a Magyar Népi Szövetség, élén a Központi Bizottsággal.

A Magyar Népi Szövetség Központi Bizottságának köszönhetjük mi is magyar dolgozók, hogy bölcs politikai előrelátással arra az útra léptek, amelyet hazánkban a Román Kommunista Párt, majd a Román Munkáspárt világitott meg előttünk.

Ezzel a tettel a Romániában élő magyar dolgozókat szívvel lélekkel bekapcsolta a Román Népköztársaság építő munkájába, de elérte azt is, hogy ma ebben az országban nincs kisebbségi kérdés. Ez azt jelenti, hogy a mi messzelátó vezetőink, akik enerk a politikai szervezetnek az élén állanak, jó utra vezettek bennünket és ennek a jó szervezetnek köszönhetjük mi az EMGE tisztviselői és szakemberei, hogy megmaradtunk és tovább dolgozhatunk.

— Kötelességem kihangsúlyozni azt is, hogy a Magyar Népi Szövetség harcolt a legbátrabban és harcol ma is a *sovinizmus és a nacionalizmus teljes kiirtásáért, a román és a magyar testvériségért*. Zászlóvivője a román és ma-

gyar testvéri megbékülésnek! Mindezek nagyban hozzájárultak ahhoz, hogy boldogabb életet élhessünk és hogy a legkeményebb módszerekkel mind jobban és jobban kiszélesíthessük a harcot, népünk ellenségeivel szemben. A MNSz megtisztította szervezeteit az oda nem való elemektől és azoktól, akik szembe akarták állítani őket egymással, hogy a multat vissza varázsolják.

A Magyar Népi Szövetség továbbra is öröködi felettünk és minden cselekedetével mellettünk van, az ő politikai, erkölcsi és anyagi támogatásával. Áthatva attól a gondolattól, hogy drága hazánk, a Román Népköztársaság Állami Tervéből kivethetjük becsületesen részünket, kívánom, hogy a kongresszus munkája termékenyen járjon hozzá a Terv megvalósításához.

Mezei Lajos beszédét több ízben tapsokkal, éljenzéssel szakította meg a kongresszus hallgatósága, majd Beszenszki Antal emelkedett szólásra.

A Mezőgazdasági Igazgatóság jókívánságai

A méhészet, — mondotta — mezőgazdaságunk ez az igen fontos mellékága, eddig csak kevesek által volt felkarolva, de hova-tovább mind nagyobb tért hódít. Öröndetes, hogy úgy a városi, mint az ugaron dolgozó munkásosztály tagjai mind jobban felkarolják, hogy a termelés mennyiségileg és minőségileg minél tökéletesebb legyen. Ez a kongresszus beszédes bizonyítéka annak, hogy a szaktudás elsajátítására, a termelőeszközök tökéletesítésére és az újabb termelési módszerek gyakorlati megvalósítására az EME-be tömörült méhészek mindent elkövetnek. Helyesen cselekedett a kongresszus vezetősége, amikor nagy szemszédunk és pártfogónk, a Szovjetunióból érkező nagy horderejű, gyakorlati uton *kitapasztalt és beigazolt újításokat* tartalmazó méhészeti közleményeket, tanulságokat, sőt filmeket a munkatervébe felvette.

A legteljesebb elismerés illeti az Erdélyrészi Méhész Egyesületet, hogy a kongresszus munkatervében a legfontosabb helyet az Állami Terv foglalja el és így a tervünk megvalósításához szükséges szervező és technikai feladatokat közösen meghatározhatjuk.

A nagy munkatervből a méhészet, mint a gazdaság fontos termelő ága, nem maradhat ki, sőt hovatovább még fontosabb helyet kell elfoglalnia, mert terméke egyaránt tápláléka és gyógyszer a dolgozó népünknek. Példaként álljon előttünk éppen a foglalkozásunk tárgyát képező *méhek állama*. Mi rovaroknak nevezzük, de ugyanakkor magas színvonalú szociális társadalmi berendezésükkel, egy tökéletes közösségi szervezetséget tárnak elénk: a haladéktalan, megalkuvás nélküli munkavállalást, törhetetlen szorgalmat, a közösségért való életet és adott esetben a közösségért való gondolkodás nélküli önfeláldozást.

Kérem a kongresszus intézőbizottságát, a kongresszus tagjait és az Erdélyrészi Méhész Egyesület összes tagjait, hogy fogadják a Kolozs megyei Mezőgazdasági Igazgatóság legmelegebb üdvözetét és azon óhaját, hogy építő munkájukat úgy a kongresszus folyamán, mint odahaza, termelő helyükön a legteljesebb siker koronázza. A legteljesebb siker a RNK további és teljes felvirágoztatására. A legteljesebb siker, a városi és az ugaron dolgozó kétkézi és szellemi munkásosztály életszínvonalának emelésére.

Éljen a Román Népköztársaság!

Éljen a Román Népköztársaság demokratikus kormánya!

Éljen az Erdélyrészi Méhész Egyesület kongresszusa!

A Bánság méhészeinek fogadalma

Borbély István a Bánsági EME Méhészkör nevében a bánsági méhésztestvérek igazi testvéri szeretetét, üdvözlését és jókívánságait hozta. Kiemelte az Erdélyrészi Méhész Egyesület szorgalmas munkáját, ahogy megszervezte ezt a magasszínvonalú kongresszust.

A bánsági méhésztestvérek figyelnek erre a napra — mondotta — és ha szemé-

lyesen nem is lehetnek itt, de a lelkük a gondolatuk itt van. Azt üzenik és azt kívánják nekünk, hogy a RNK minden méhésztetvére iparkodjék nagyra fejleszteni méhészetét, hogy ennek a szabad és demokratikus államnak méltó méhészmunkása lehessen. Ismételeten kívánok eredményes és hasznos munkát ennek a kongresszusnak.

Dr. Szövérdi Ferenc EME főtitkár bejelentése

Az üdvözlések után Dr. Szövérdi Ferenc EME főtitkár bejelentette, hogy a nép milícia (rendőrség) 12—1949 szám alatt engedélyezte a kongresszust. Felolvasta még, hogy távolmaradásukat kimentették: *Balogh Jenő* Alsócsernátonból, *Kezdődy Gyula* Nagyváradról, *Stief Ottó*, EME tb. elnök. Kolozsvárról, *Biró Pál* Aradról, *Szűcs Károly* Mácsáról. Majd javasolta,

hogy a kongresszus küldjön üdvözlő táviratot a földművelésügyi miniszternek, a Román Munkáspárt, a Magyar Népi Szövetség Központi Bizottságának és a RNK Központi Méhész Egyesületnek. A javaslat elfogadása után felolvassa a táviratok szövegét, majd *Bende Béla* EME elnök előadása következett:

Az EME politikai állásfoglalása és helyzete a Román Népköztársaságban

Minden méhésznek osztálybarcos szellemben kell végezni a szocializmus építő munkáját

Már megnyitó szavaimban rámutattam arra, hogy Méhész Egyesületünk munkájának a forradalmi változás szülte új politikai és gazdasági feltételek között kell tovább folytatódnia. — Nem elég azonban ezt csak megállapítani, ennél sokkal tovább kell mennünk és így szükségessé válik, hogy:

a) részletesen kielemezzük az államéletünkben történt politikai, gazdasági és szociális változásokat;

b) megállapítsuk, ezek a változások milyen feladatok elé állítják egész dolgozó népünket, ezzel méhésztestvércinket és Méhész Egyesületünket egyaránt;

c) határozott formában — közgyűlési határozattal — megjelöljük, hogy ki hogyan és mivel kell kötelességét teljesítse, hogy ezen keresztül szervezett méhésztársadalmunk — az Erdélyrészi Méhész Egyesület betölthesse feladatát a Román Népköztársaság életében, fejlődésében.

Mindenki tudja, hogy 1949 január hó 1 től

ÁLTALÁNOS TERVGAZDASÁGUNK

van, mely nemcsak az államosított vállalatok és termelési üzemek, de a magán gazdaságok munkafeladatait, termelési kötelezettségeit is meghatározza. Az utóbbiakba, a magángazdaság szektorába tartozik a méhészet is, mint termelő gazdasági ág. — Így

az általános tervgazdaság törvénye, a méhésztől, az egyes méhésztestvérektől komoly és nagy feladatok teljesítését várja.

Hogy a reánk váró kötelességeket lelkesen és öntudatosan teljesíthessük, vizsgáljuk meg a tények világánál, mi tette szükségessé tervgazdaságunk elkészítését, valamint a megvalósítását.

A háború befejezése után a háború által megzavart, megbénított és "szintén mondhathatjuk, tönkretett termelésünket, gazdasági életünket rendbe kellett szednünk, újra el kellett indítanunk. — Az újjáépítésnek két útja állott előttünk ebben az időben.

Az egyik út — a belföldi kizsákmányolóknak kedvező lehetőségek útja — az úgynevezett Marshall terv elfogadása lett volna. Tatarescu és klikkje keményen harcolt azért, hogy 600 millió dollár amerikai kölcsön igénybevételevel „konzolidálják“ gazdasági életünket. Mit jelentett volna ez számunkra?

Jelentette volna nemzeti függetlenségünk teljes feladását, belpolitikánkban a tőkés — kizsákmányoló rendszer további fenntartását, a földesuri előjogok védelmét, a munkásság érdekeinek elárulását, az áldemokrácia győzelmét. Külpolitikánkban pedig szakítást a Szovjetunióval, a béke táborával és a háborús uszítók eszközévé válását.

Mi nem ezt az utat választottuk.

A fasiszta rablőháború befejezésével dolgozó népünk mindenütt hozzákezdett a következetes demokrata erők vezetésével gazdasági életünk rendbeszedéséhez, megszilárdításához. Ez a másik, a helyes út, a demokrata erők útja. Hozzáláttunk, hogy a magunk erejével hozzuk rendbe gazdasági életünket, azoknak a barátoknak a támogatása mellett, akik ezzel a segítségnyújtással

A BÉKE TABORÁT ERŐSÍTENI,

a dolgozó milliók életszínvonalát akarják emelni. Ilyen támogatást kapunk Szovjetuniótól és a szomszédos népi demokrata államoktól.

Ezen az egyedüli helyes úton vezette gazdasági életünket a Román Kommunista Párt és vezet ma is a Román Munkáspárt az egy évvel ezelőtti Állami Tervet keresztül.

A mi útunk a dolgozó milliók egyetlen, ésszerű és célhoz vezető útja, amelynek eredményeihez kemény politikai küzdelem vezette el munkásságunkat. Politikai és gazdasági harc biztosította annak lehetőségét, hogy a kizsákmányoló erők kiszorításával, munkásságunk a maga uralmát — a proletárdiktatúrát megteremtette.

Dolgozó népünk nagy áldozat árán hozta létre azt a pénzügyi reformot, amelynek segítségével állandó értékű pénzt teremtettünk. A dolgozók áldozatvállalását Alexandrini liberális pénzügyminiszter újabb inflációs manőverrel akarta a tőkés javára, gazdagodására kihasználni. Ez az árulás, valamint Tatarescu külügyminisztériumának a Mánium-perrel való kapcsolata szükségessé tette, hogy 1947 novemberében a kormányból ezt az időleges, áruló útítársat, a liberális csoportot véglegesen eltávolítsuk.

A politikai hatalomnak a haladó, demokrata erők számára történt biztosítása után időszerűvé vált

A TÖKÉS FÖLDESURI REAKCIÓ LEGERŐSEBB VÁRÁNAK, A KIRÁLYSÁGNAK A FÖLSZAMOLÁSA

is. 1947 december hó 30-án vérnélküli forradalommal a királyt eltávolítottuk és kikiáltottuk a Román Népköztársaságot. Hogy új államformánknak, a Román Népköztársaságnak a fejlődést biztosító és a dolgozó milliók érdekét szem előtt tartó alkotmányt adhassunk, szükségessé vált a két munkáspártnak egy pártban, a Román Munkáspártban való egyesülése. Ez 1948 február

havában megtörtént. Az 1948. év március 28-i választások eredményezték az új alkotmányozó Nagy Nemzetgyűlést, melynek munkáját a dolgozó népmilliók akarata irányítja. Ez a népakarat a Román Népköztársaság alkotmányában — mint alapkormányban — teljes mértékben érvényre jutott s ezzel a fejlődés lehetőségét és határait a munkás milliók számára biztosítottuk.

Az alkotmány célkitűzésének megfelelőleg a múlt év június 11-én a gyárakat, valamint az ipari és szállítási vállalatokat államosítottuk, azokat a nép közös javává tettük és ezzel ráléptünk arra az útra, mely a szocializmus megvalósításához vezet.

Megváltozott gazdasági és politikai helyzetünk határozottan megkívánja az új szocialista világszemlélettel rendelkező egyéneket. Az új kádert biztosítják a tanügyi reform, mely — alkotmányunk ama rendelkezéseinek megfelelően, hogy „iskolát az általános nevelés céljaira csak az állam tarthat fenn” — államosította a felekezeti és magániskolákat és ezzel biztosítja mind a nevelés egységét, mind a gyakorlati szakoktatás megoldását, fölszámolva itt is a múlt minden jogtalanságát.

TÁRSADALOMBIZTOSÍTÁSUNK ÚJ RENDSZERE

véglegesen megszünteti azokat az ellentéteket, amelyek a múlt elnyomó rendszeréből kifolyólag a szellemi és testi munkások, az állami és magánalkalmazottak között mindeddig fennállott. *Ma már dolgozó és dolgozó között nincs többé különbség.* Társadalom biztosító törvényünk egyformán biztosítja minden alkalmazott — még a mezőgazdasági bérmunkások számára is — úgy a pihenést, mint a pénzsegélyt, valamint a nyugdíjat is. Minden dolgozó ingyen orvosi, vagy kórházi kezelést kap, valamint a gyógyszer ellátást is.

Népünk megerősödését a politikai hatalom gyakorlásában, a gazdasági és kulturális élet fejlődését helyi viszonylatban biztosítja

A NÉPTANÁCSOK

felállításáról szóló törvény. A néptanácsokon keresztül bevonják a dolgozó milliók tevékenységét a politikai, gazdasági, kulturális és szociális munkaterületekre, biztosítjuk ellenőrző jogukat és lendületes fejlődésüket.

Pénzügyi helyzetünk ismertetését, mint legfontosabbat, utoljára hagytam. Az 1949. év folyamán a tervgazdaságunk során az élet különböző szektorai-
ban 82 milliárd lej befektetést eszközöltünk. Ez a hatalmas összeg lehetővé teszi, hogy tervgazdaságunkat valóra váltva, megteremtjük a több évre szóló gazdasági terv elkészítésének s ezzel a szocializmus megvalósításának feltételeit.

A Román Munkás Párt irányította gazdaságpolitikának köszönhetjük, hogy ez az összeg rendelkezésünkre áll.

Pénzügyminiszteriumunk — Iuka László testvérünk vezetése alatt — állami életünkben először mind az 1947-48 évi költségvetési évet mind a 9 hónapra terjedt 1948-49 évit hatalmas bevételi többlettel zárta le.

De meg kell emlékeznünk még arról a hatalmas támogatásról, amit, *a Szovjetunió gazdasági vonatkozásban is nyújt számunkra. A teljes jogegyenlőség alapján létrehozott Szovromi társaságok, a kereskedelmi szerződések alapján kapott nyersanyagok a legkomolyabb tényezői gazdasági életünk konszolidálásának.*

A múlt év folyamán hadi adósságunkat 50% kal szállította le a Szovjetunió s így hatalmas cszeggel segítette elő 22 milliárdos költségvetési többletünk kialakulását.

A továbbiakban az előadó ismertette a költségvetés részleteit és hangoztatta, hogy az 1949. évi költségvetés határozott formában tükrözi vissza azt

A FORRADALMI VÁLTOZÁST,

ami államéletünkben bekövetkezett.

Allaméletünk, gazdasági és szociális fejlődésünk irányítását — hangoztatta ez után — a proletáriátus vette át a maga élcsapatának, a Román Munkáspártnak a vezetésével. Méhészegyesületünknek föl kell zárkóznia a maga méhész táborával a Román Munkáspárt mögött, mert

a dolgozók államában a méhészek is a dolgozók mellett állanak, szemben minden osztályellenséggel.

Ez a feladat *osztályharcos szellemmel* kell, hogy eltöltse méhészegyesületünk tagjait, vezetőségét, igazgatóválasztmányát, azért, hogy sorainkat megtisztíthassuk azoktól az elemektől, akik ingadozásukkal, vagy tudatosan a reakció szolgálatában állanak. A méhészeknek Egyesületünk életében a szakmai képzettség mellett a politikai érettségnek és hovatarтоzandóságnak is komoly elbírálás alapjává kell lennie.

Méhészeti Közlönyünkben az osztályharcos szellem kifejezője. A szakmai tudás fejlesztése mellett a szociálista ideológiában való bevezetést is magára kell vállalnia. A szakmai közleményeinknek mindig tükrözniök kell államunk politikai ideológiáját, mert csak az ilyen cikkek szolgálják demokráciánk megerősödését. Meg kell ismernünk a *Szovjetunió eredményeit* a méhészeti kultúra és különösen a méhészet szociálista megszervezése vonalán. Lapunkat a fejlődést jelentő szovjet méhészetek eredményeinek ismertetésével még fokozottabb mértékben a demokráciánk szolgálatába állítjuk.

Ezzel egyidejűleg most, amidőn a szövetségi gazdálkodás népszerűsítése demokráciánk komoly feladatát képezi,

A KOLLEKTIV MÉHÉSZETEK

előnyeit és eredményeit is ismertetnünk kell. Szem előtt kell tartanunk, hogy Állami Tervünk határozott formában előírja termelésünk 40% os emelését. Ebben a vonatkozásban különösen *méhállományunk számának emelése* komoly

feladatot jelent mindnyájunk számára. Az 1949. évi gycngce természettel, mézhozammal szemben ugyan minden reményünk megvan ebben az évben a 40%-os emelkedésre, de hogy ezt állandó jellegűvé teheszük, a méhcsaládok számát, általános típuskaptárakban, ebben az évben jelentékenyen fel kell emelnünk.

Szervezett méhésztestvéreinknek föl kell számolnunk a polgári liberális-musból fakadó *egérszegtelen individualizmusukat*, elzárkózottságukat. Az egység és szervezetség valóra váltásával a haladást jelentő kollektív elgondolást, a magasabb szocialista erkölcsöt kell szolgálnunk.

Tervgazdaságunk megvalósulásának biztosítóka: költségvetésünk bevételei, előirányzatának teljes megvalósítása. E tekintetben lelkesedéssel kell vállalnunk a reánk háruló köteleességeket. Minden eladásra kerülő terményünk után a forgalmi adót pontosan lefizetjük és harcolunk magunk körében az adóeltitkolók, a görbe úton, sötétben járók ellen, mert azok a dolgozók államának, a munkások célkítűzésének s így a becsületes méhészeknek is ellen-ségei.

Kísérleti telepeket kell létesítenünk mind központunk, mind az egyes vidéki méhészkörök részére. Mődját kell találnunk annak, hogy 100 drb. új típuskaptárral legalább 20 vidéki méhészt körben megkezdjük ebben az évben a kísérleti telepek felállítását.

MÉHÉSZ TANFOLYAMAINK

hallgatóit, a kezdők vonalán, elsősorban a mezőgazdasági szakszervezeti tagok közül is kell toboroznunk. Ezekből a legegészségesebb elemekből nevelődnek az új méhészt káderek, melyre a közösségi, állami méhésztetek vezetésének a munkája vár. A magasabb káderek kiképzéséhez pedig *méhészeti szakiskolára* van szükségünk ez új tanügyi reform gyűjtotta lehetőségek között.

Mit kíván új államéletünk a szervezett méhésztől? Eszserűsítenie és korszerűsítenie kell minden méhésztnek, *a tudományos méhésztet* eredményeinek igénybe vételével, saját munkáját. Elért eredményeit lapunkon keresztül a méhésztetek közkincsévé kell tennie. Így biztosítjuk méhésztetek fejlődését a közösségi munka segítségével. Legyen takarékos minden méhészt élettevékenysége minden ágazatában, hogy annál könnyebben teljesíthesse az állammal, a közösséggel szemben fennálló köteleességét. Vállaljon mindenki tehetsége szerint áldozatot egyesületünkön keresztül a kísérleti telepek, a közösségi méhé-

A kongresszus résztvevőinek csoportja nagy figyelemmel hallgatja az előadásokat

szetek felállítása érdekében. Nyújtson minden méhész támogatást a Vándortanyának alkalmas területek felkutatásában. Küzdjön teljes erejével a méhbetegségek ellen az állami szervek igénybevételével is.

A Román Népköztársaság dolgozó magyarsága a Magyar Népi Szövetség bölcs politikai irányítása mellett fölszámolta a multat jellemző elszigetelődést, kulturális és gazdasági téren, különösen a tanügyi és szövetkezeti életben. Ennek a politikai irányvonalnak Méhész Egyesületünk életében is érvényesülnie kell. Már a multban is tettünk lépéseket annak érdekében, hogy

A MEHÉSZEK, FÜGGETLENÜL AZ ANYANYELVÜKTŐL, EGYESÜLJENEK.

A Román Népköztársaság Központi Méhész Egyesületével bensőséges viszonyunk alakult ki és ez a kapcsolat némileg jogilag is rendezéshez jutott. Ezen az úton tovább megyünk előre Központi Méhész Egyesületünk célkitűzéseit saját célkitűzésünknek is tekintjük. *A kapcsolatot, ha kell alapszabály-módosítással is, megerősítjük s az egységet megteremtjük.*

Az előadó ezután kiemelte a szocialista munkaversenyek jelentőségét, majd ismertetését így fejezte be:

— Felvázoltam, meghatároztam a feladatokat. Fel a munkára! Fel a versenyre, hogy a feladatokat túlszárnyalva, mi is a szocializmus építői legyünk hazánkban, a Román Népi Köztársaságban. Éljen a Román Népköztársaság, minden dolgozó boldog hazája!

A méhész körök munkája

Az egyes Méhész körök kiküldöttjei az alábbiakban számolnak be:

ALSÓFEHÉR MEGYEI MEHÉSZKÖR JELENTÉSE

Vásárhelyi Albert méhész kör elnök, Nagyenyed.

Nagyenyed és Vidéke EME Méhész körre üdvözlét hozom méhésztestvéreimnek és kérem a további támogatásukat a napokban alakult fiatal méhész körünk részére.

SZIGETI MEHÉSZKÖR JELENTÉSE

Gyöngy Sándor az EME Máramaroszigeti Méhész körre részéről:

Máramarosnak, országunk legészakibb megyéjének hozom beszámolómat. Méhész körünk nem régi szervezet, de minden erőnkkel igyekszünk méhésztestvéreinket tanítani és a méhészeti kultúrát terjeszteni. Tanfolyamot rendeztünk és méhész köri ülést tartottunk. A méhlegelőket fásítással javítottuk és javítjuk a baltacim takarmánynövény terjesztésével. Kérjük egyesületünket, hogy dolgozon ki *egységes kaptártípust*, hogy az erdélyi méhészek lehetőleg mind egységes kaptárban

méhészkedhessünk. Minálunk rengeteg sokféle kaptár van elterjedve és a sok közül nem tudunk választani. Leginkább a Dadant-Blattot használjuk, a méretek azonban ennél sem egyformák. Egyik vidéken kisebb, másik helyen nagyobb kezeket használnak. A kollektív gazdálkodás érdekében a *közös méhészkedést* óhajtuk megvalósítani, különösen a városi méhészterekben, amelyek úgyszólván semmit sem hoznak. Úgy kívánjuk beszervezni, hogy minden városi méhész egy pár családot adjon be és ezt közösen kezelni és közösen fejlesszenék. Igerjük, hogy igyekezni fogunk mindent megtenni, hogy hazánk méhészeti minél magasabb színvonalra emeljük és minél erősebbé tegyük.

CSIKI MEHÉSZKÖR MUNKÁJA

Kozán Imre méhészeti szervező, Csík-szereda:

Csik vármegye három méhész körének nevében sajnós nincs sok beszámoló, mert annak ellenére, hogy megyénkben jól megy a méhészkedés, a szervezés nagyon rosszul áll. Reméljük azonban, hogy a kongresszus megfelelő intézkedést hoz. Csík megyében előző két évvel a már régen életrehívott — méhészegylet-

nek 166 tagja volt, azonban a törvény-
széki jóváhagyásunk még mindig nincs
meg. Igyekezni fogunk azt valahogyan ki-
szakkozolni és ebbe a méhészet egyletbe be-
kapcsolni a méhészköröket is.

Egy javaslattal is jövök: járjon közbe
az egyesület, hogy az erdészeti iskolák,
valamint a mezőgazdasági szakiskolák ve-
gyék fel a kötelező tantárgyak közé a mé-
hészetet Hasznos tantárgy lenne ez továb-
bá a tanítóképzőkben, nemkülönben az
iparisiskolákban, hiszen iparosaink közül
nagyon sokan méhészkednek.

— A méhészek adóztatásával kapcsolat-
ban az a kérés, hogy a Méhészeti Köz-
lönyben gyakrabban ismertessék ezt a
fontos kérdést. A múlt évben megjelent
egy ilyen cikk, minden számban kellene
valami ismertetést hozni.

A BÁNSÁGI MÉHÉSZKÖR JELENTÉSE

Galló Róza méhészköri szervező, Te-
mesvár:

A Bánsági EME Méhészkör két éves
fennállása alatt mindenkor célkitűzéseinek
megfelelően igyekezett előre vinni a vi-
déki méhészkedés érdekeit. Méhcsaládok
adás-vételénél, méz közvetítésénél inge-
nyes tanáccsal látta el a hozzá forduló kez-
dő és haladó méhésztestvéreket. Ingyenes
tanfolyamokat rendezett. A Bánsági EME
Méhészkört úgyszólván semmiből alakí-
totta meg egy lelkes méhészcsoport és ma
298 tagot számlál. Ez a méhészcsoport azt
a nemes és a köz érdekeit szolgáló fontos
feladatot tette magáévá, hogy a Bánságban
újra arra a színvonalra emelje a méhésze-
tet, amelyre a Bánság mindig büszke
volt. Anyagiakban szegényen ugyan, de
akaratban erős felkészültséggel végzi a
méhészkör a magára vállalt munkát és
hisszük és bízunk annak sikerében. 1948.
januárjában résztvettünk az EME kolozsvári
továbbképző tanfolyamán és a kikül-
döttek gazdag tapasztalatokkal tértek haza
és adták azt tovább méhésztársainknak.

Az év folyamán két ingyenes méhészeti
tanfolyamot tartottunk 40—50 résztvevő-
vel. A tanfolyamokat *Borbély István* a
Kör elnöke, továbbá *Grausam Gereben
Gusztáv* az EMGE Bánsági kirendeltségé-
nek vezetője, valamint *Gaal Sándor* mé-
hésztestvérünk tartotta, mindvégig lelkes
és komoly hallgatóság előtt.

Körünk a telepondnok kezelésében le-
vő hét méhcsaládjával 1948 év tavaszán
tette meg első vándorutját a közeli akác
erdőbe — Saroltavárra. Az eredmény a

tavaszi rossz hordás miatt nem volt kielé-
gítő, de mégis felébresztette tagjaiban a
vándorlás iránti figyelmet és így közel 70
család vándorolt.

Minden kedden vita-délutánat tartunk,
ahol a tagokkal az időszerű kérdéseket
beszéljük meg és a kezdő méhészeknek is
az egyes kérdések megvitatásánál jó alkalmat
adódik ismeretük bővítésére. A vita-
délutánainkat rendszeren látogatják a tag-
jaink és ugyanakkor intézzük el a heti
egyesületi kérdéseket is.

Amint a kolozsvári központtól közvet-
lenül és a Méhészeti Közlönyön keresztül
ajánlatot kaptunk a méhlegelő javítá-
sára és létesítésére, megfelelő igyekezettel
kezeltük ezt a nagyfontosságú kérdést. Je-
lenleg tárgyalunk 5 holdnyi terület bérbe-
vételéről amit baltacim, facélia, kék pufó-
ka, kerti borágó stb. jól mézelő növények-
kel óhajtnak bevetni. Két vidéki helység-
ben is megszerveztük a községi legelőkből
a méhlegelőt. Jól mézelő virágmagvakat
is szereztünk erre a célra és osztottunk ki
tagjainknak, de szükségesnek látjuk köz-
pontunk figyelmét felhívni a megszerzés
körülményeire. Érdemes lett volna köz-
pontilag megszervezni. A januári Méhé-
szeti Közlönyben olvassuk, hogy Udvar-
hely megyében Szentersébeten ezer hol-
don termelnek baltacimot. Innen kellene
ellátni mindazokat, akik erre igényt tart-
nak, és pedig a méhészkörökön keresztül.
Nekünk sikerült eddig facélia magvat,
kerti borágót és kék pufóka magvakat
szerezni és baltacim mag után is érdeklő-
döttünk a „Furászexport” állami magke-
reskedésben. Reméljük, hogy rövidesen
ehhez is hozzájutunk.

A tanulás ebből az, hogy a méhlegelők
kérdését és a magbeszerzést párhuzamo-
san kell megszervezni és szoros kapcsola-
tot kell fenntartani a megye székhelyeken
működő „Furászexport” kirendeltségekkel.
Az év folyamán sikerült néhány ki-
logram viaszt összevásárolnunk, amit köl-
csönvett műléppresen feldolgoztunk és az
arra rászoruló méhészeknek kiosztottunk.

A temesvári „Szabad Szó” napilapban
hetenként, tíznaponként közleményt adunk
ki az általános méhészeti tudnivalókról,
a mézvédelemről és az egyesületünk életé-
ről. Ezzel is kívánjuk felkelteni a méhé-
szet iránti érdeklődést a dolgozó tömegek
soraiban.

Két ízben is osztottunk ki méhetető
cukrot úgy a Temes-Torontál megyei,
mind pedig a Krassó-Szörény és Hunyad
megyei tagjaink között.

Méhészkörünknek hét erős méhcsaládja van a Vadászerdő közelében. Ezen családok: OME, Kuntsch és fekvő — Boczonádi úgynevezett 42-ös kaptárban nyerték elhelyezést. Ez utóbbi kaptárról a telep-gondnokunk *Borbély István* méhész:köri elnök a legteljesebb megelégedéssel vejelekedik. A családok 34 kg méz mennyiséggel mentek telelőbe. Mindannyian jólfejtett, erős családok 2 anyás rendszerben.

A kísérleti méhészettünkben sikerült az elmúlt idény alatt 5 nagyteljesítőképességű anyát találnunk, amelyek méltán megérdemlik a *nemes anya* elnevezést. Továbbtényszerítésüket és szaporításukat tervbe vettük.

A téli nyugalmi hónapokban a szervezés munka terén körünk a vidéki tagjaink meglátogatását szorgalmazta. Ennek igen szép erkölcsi eredménye mutatkozott. Meglátogattunk 6 beszervezett községet: *Végvárt, Temesrékást, Sztarcsófalvát, Óteleket, Dézsánfalvát és Ujszentest*, ahol méhész:köri alosztályokat szerveztünk be. Ugyancsak beszervezettünk *Nagyzsám* község méhészait 15 tag részvételével, amely létszám még emelkedőben van.

Méhész:körünk a szervező munkát tartja a legeredményesebbnek. *Borbély István* méhész, a kör elnöke és *Galló Rózália* pénztáros fáradhatatlanul vezették az elvállalt munkát.

De bármilyen munkát vállaltunk és végeztünk, — ahogyan *Borbély István* a kör elnöke mondta a decemberi közgyűlésünkön — legfontosabb eredmény mégis a *virágos növények beporzása*, amely majdnem egyes-egyedül a mi szeretett állatkaink érdeme. A virág legizletesebb, legtáplálóbb, legtökéletesebb eledele: a gyönyöröző nektár, a méz, alapjában véve csak másodlagos.

Vegyünk példát méheinkről, ahol az „*összeség egyért és egy az összeségért*“ elve érvényesül. Tartsunk össze: a munka, a haladás, a tanulás, a fejlődés és közösségi célkitűzések megvalósítása terén, amelynek reményében kívánunk a kiküldött tagtestvéreink útján, névszerint: *Borbély István, Galló Rózália, Kuczora Márton, Dóczy Dezső* útján — úgy a kongresszusnak, mint a közgyűlésnek hasznos és eredményes bő munkát.

KIVESSZUK RÉSZÜNKET A TÖBBTERMELESBŐL!

Szász Béla méhész:köri kiküldött, *Szamosújvár*:

Szamosújvár és Vidéke EME Méhész:kör az elmúlt év októberében alakult 48 taggal. Rövid fennállása óta sikerült egy magyarnyelvű és egy románnyelvű méhészeti tanfolyamot rendeznünk 60 résztvevővel. Az előadók a kör tapasztalt méhész:reiből kerültek ki, akik az évek hosszú elméleti és gyakorlati tudásuk javát igyekeztek a tanfolyam ideje alatt tovább adni a tanfolyam hallgatóinak. A tanfolyamaink záró vizsgáin az EME központ képviseletében *dr. Szóvérdi Ferenc* és *dr. Surceava János* méhésztestvéreink vettek részt.

Nem mulaszthatom el, hogy köszönetet ne mondjak a kongresszus előtt a *Szamosújvár és Vidéke Méhész:köre* nevében az anyaegyesületnek, az EME vezetőségének azért a megértő szíves támogatásáért, amiben eddig méhész:körünket részesítette. Az EME tanfolyamon résztvevő kiküldöttei révén tanubizonyosságot tett arról, hogy figyelemmel kíséri a méhész:körök életét, működését és biztosít minden lehető támogatást a méhész:körök továbbfejlődésére.

A tanfolyamon résztvevő kiküldöttek jelenléte a tanfolyam tekintélyét emelte, valamint megelégedést váltott ki a tanfolyam hallgatói körében is abból a szempontból, hogy látták azt, hogy az *Erdélyi-részi Méhész Egyesület* minden igyekezte az, hogy a méhész:körökön keresztül a méhész:ek érdekeit minden vonalon szolgálja.

Tapasztaljuk azt, hogy az EME előljár abban a nagy munkában, amit kormányzatunk az Állami Terv alapján kidolgozott a méhész:ek részére is. Mi a magunk részéről ígéretet teszünk arra, hogy minden igyekezetünkkel azon leszünk, hogy az EME munkáját minden vonatkozásban támogatni fogjuk.

Igérjük, hogy a *Szamosújvár és Vidéke Méhész:köre* is kivieszi részét abból a harc-ból, amit hazánk demokratikusan gondolkozó népe a többtermelés érdekében kifejti és azért, hogy az összes dolgozók életszínvonalát emelhesse.

A MEZŐBÁNDI MÉHÉSZKÖR ÜDVÖZLETE

Bálint Lajos méhész:köri jegyző-titkár, *Mezőbánd*:

A mezőbándi méhész:körök szeretetteljes üdvözlétet hozzuk a kongresszusnak. Méhész:körünk 1948 március 15-én tartotta alakuló közgyűlését *Gálfalvy János* ny.

isk. igazgató elnökletével, aki beszédében rámutatott arra, hogy a mai viszonyok megkívánják azt, hogy az öntudatos méhészek közös érdekeik képviselője és védelme céljából országsszerte kiépítsék a maguk szervezetét. Erdélyben a méhésztársadalmak érdekeit több mint hat évtized óta az EME védte, de az EME van hivatva ma is arra, hogy az erdélyi méhészeket zárt egységre tömörítve, közösenként és külön csoportokba, úgynevezett méhészkörbe szervezze meg. Az egybegyűlt méhészek természetesen a legnagyobb lelkesedéssel és egyhanguan kimondták a méhészkör megalakulását, s a következő vezetőséget választották: elnökké: *Gálfalvy Jánost*; alelnökké: *Szép András*; jegyző-titkárrá: *Bálint Lajost*, pénztárossá: *Ráduly Mihályt*; számvizsgálókká: *dr. Imreh Barnát* és *Szép Ferencet*, az EME igazgatóválasztmányába méhészkörünk képviselőjére *Kovrig Sándor* méhészt delegálták.

Ugyanakkor elhatároztuk, hogy *havonta egy méhészeti ismeretterjesztő előadással egybekötött ülést tartunk a helyi kultúrházban*. A tervezett ülést hónapról hónapra megtartottuk. Ez év január 1. óta pedig hetenként tartjuk összejöveteleinket, illetve méhészköri üléseinket, szintén méhészeti ismeretterjesztő előadással kapcsolatban.

Egy méhészeti tanfolyamot is szerveztünk, amely február 9-én veszi kezdetét 30 beiratkozott hallgatóval. Tanfolyami előadónak felkértük *Katsó Sámuel* méhésztanárunkat, a Marosvásárhely és Vidék Méhészkör általuk igen nagyrabecsült és szeretett elnökét, akinek személye és méhészeti tudása biztosítéka annak, hogy hallgatóink alapos kiképzést fognak nyerni és ezáltal dolgozó társadalmunk értékes méhészekkel szaporodik.

**A ZILAHIAK IGÉRIK, HOGY
LELKESEN BEKAPCSOLÓD-
NAK AZ ÁLLAMI TERVBE**

Lőrincz Máttyás méhészköri elnök, *Zilah*:

A zilahi EME méhészkör 1948 április 16-án alakul 23 taggal, jelenleg 63 tagunk van, összesen 726 családdal. Nagyrésztük kaptárban és csak kisebb részük kasban.

A méhészkörben havonta két ülést tartottunk, amelyet a méhészek szívesen látogattak. Nyáron havonta csak egy ülést tartottunk, de mindenik végén önképzésünkre, méhészeti előadást tartunk és azt megtárgyaljuk. *A megbeszéléseken tagjaink nagyon sokat tanulnak.*

Tervbe vetünk egy nagyszabású méhlegelő javító munkálatot is. Az erdőigazgatóságtól kapunk korlátlan mennyiségű akáccsometét és kb. 20 ezer csemetét befogadó területet. Baltacimot is szeretnénk vetni, amire szintén kapunk kb. 4 holdat. Itt az a baj, hogy nincs mag.

A méhegészségügy terén is munkálkodtunk, hogy megelőzzük a költséghadadás terjedését. A nyáron alakítottunk 2 ellenőrző csoportot 3—3 taggal, akik a környéken és a városi méhészetekben egészségügyi vizsgálatot tartottak. Nem észleltek semmi gyanúsat.

Egyesületünk tagjai ősszel megmentettek 120 lekénezésre szánt családot. A mi vidékünkön, különösen a falvakban ugyanis nagyon alacsony színvonalon áll a méhészkedés. Úgy gondoltuk segíteni a bajon, hogy minden faluban egy méhészköri alosztályt létesítsünk, amelybe tagokat szervezünk be és minden méhészt kiképezünk. A betegség is legtöbbször a faluban kezdődik és onnan indul el.

Küzdünk a sonkolyosok ellen is, akik fertőtlenítés nélkül adják el a viaszt és ezáltal terjesztik a betegséget. Kérjük az egyesületet hasson oda, hogy ezek működését korlátozzák, vagy a viaszkereskedelmet olyan emberek kezébe adják, akik szakértelemmel és lelkiismeretesen fertőtlenítik a viaszt.

Országunk Állami Tervébe lelkesen bekapcsolódunk és sikerét mi is igyekszünk

A VÁSÁRHELYIEK MUNKÁJA

Dr. Makkai Domokos, a Marosvásárhely és Vidéke EME méhészkör kiküldöttje:

A Marosvásárhelyi és Vidéke EME Méhészköre 1941 évben alakult és 1948 januárjában 167 tagot számlált, de egy erős rajzási ösztön lépett fel benne. Kibocsátotta magából a régi, a zándi és a szövatai EME méhészkört.

A tagjaink pontosan fizetnek, most mindössze 8—900 lej tagdíjhátralékunk van.

A kör tagjai 1618 méhcsaládnak a birtokosai és ezek a méhek azt üzenik, hogy jól telelnek és valószínűleg teljes létszámban repülnek ki majd tavasszal. Maga az egyesület saját körhelyiséggel rendelkezik és itt tartjuk meg igazgatóválasztmányi és közgyűléseinket, itt rendezzük meg tanfolyamainkat.

A múlt évben két tanfolyamot tartottunk, egyet tavasszal és egyet ősszel.

A tavaszival kapcsolatban jelenthetjük,

hogy a kör helyisége szűknek bizonyult, át kellett vonulnunk a Bolyai Egyetem által átengedett terembe, ahol *vetített-képes előadásokkal* terjesztettük a méhészeti tudományt.

A méhészkör helyiségbe minden hét keddjén, este hat órákor összegyűlnek a méhészek. Előadást hallgatnak meg és utána vitaest következik. Ugyanebben a helyiségben csütörtökönként, — a piaconapon — *tanácsadó szolgálatot tartunk*, hogy a vidékről bejövő méhészeknek felvilágosítást adhassunk.

Az egyesületnek van saját műlépprése és tagjai részére önköltségi áron vállal műlép préselést. A viasz fertőtlenítésével pedig igyekszik a költésrothadás veszélyét megakadályozni.

A tavasz folyamán, önkéntes munkavállalással harcot indítottunk a költésrothadás ellen. Radnóton és a Mezőség egyes falvaiban komoly veszedelmet jelentő járvány lépett fel, ezért 20 községben 600 családot átvizsgáltunk. Három csoportban 3—3 tag vett részt e munkában. A kiszállás költségeit fedezni tudtuk és sajnos, 43 család elégetésére került sor. Meg kell jegyezmem, hogy tagjaink tappintatos fellépése és felvilágosító munkája révén semmi ellenkezéssel nem találkozottak a kárvallott méhészeknél.

A károsultak semmi kártérítést sem kaptak, mert a jelenlegi törvények szerint csak szegénységi bizonyítvány benyújtása után kártalanítják őket.

Még valamiről be kell számolnom. Az 1947-es elég jó esztendő után méhészköri tagjaink között szomorú és sajátságos jelenséget észleltünk. Tagjaink között — így ahogy mondom — fellépett a költésrothadás. Tapasztalnunk kellett, hogy az a méhésztársadalom, amely jó teli bödönökkel tért haza a vándorlásból, már nem a régi, egymással összefogó, egymást segítő méhészekből áll. A körülettől elmaradtak, más utakon jártak úgy anynyira, hogy az ősz folyamán választmányunknak ki kellett mondania, hogy lemond és újjá szervezi az egész tisztikart és választmányt.

Ez 1947-ben történt és amikor ma arról számolhatunk be, hogy körüli helyiségünk van, viaszprésünk és tanfolyamokat rendezünk, annak köszönhetjük, hogy *nagyszerű elnökséget választottunk*.

Az 1948-as év folyamán működésünkkel szép eredményt értünk el.

Szívesen veszünk részt a munkában! Ez az üzenetünk a Marosvásárhely és Vidéke

EME méhészkörnek és üzenetével azt *lozza*, hogy mindazokat a feladatokat amelyeket a kongresszus elhatároz, meg fogja valósítani.

A RÉGENI MÉHÉSZKÖR

Szabó Kálmán méhészköri ügyvezető a elnök, Szászrégen:

A tavasszal egy 44 dekás raj szállt ki Marosvásárhely és Vidéke EME méhészköréből. Ez a 44 tagot számláló kis raj régi méhészkör volt.

Könnyű kis raj, de gyomrában magáva hozta azt a kiló mézet, amelyet a vásárhelyi kör útravalóul adott. Megerősödött felszaporodott és ez a tartalék táplálék az év végére már 100 tagos méhészkört éltetett.

Tartottunk egy tanfolyamot is 122 hallgatóval, ismeretető előadás-sorozatot 188 résztvevővel. A méhcsaládok száma felszaporodott 1120-ra és ebből csak 87 kasos. Egy évi munkaeredménye ez. Reméljük, hogy jövőre még szorgalmasabban dolgozhatunk és így még több jelenteni valónk akad.

VEGYÜNK PÉLDÁT A SZENTKERESZTBÁNYAI MUNKA-SOKTÓL

Katsó Sámuel a Marosvásárhely és Vidéke EME méhészkör elnöke:

A megbízatást, amit most teljesítek, a Lövetei EME méhészkör nevében teszem, tekintettel arra, hogy annak vezetője beteg és ntem tudott eljönni. Ez a kis csoport, amellyel a hegyek között a napokban zárult méhésztanfolyamon találkoztam, egy olyan lelkes méhésztábor, hogy megérdemli itt a kongresszuson is megemlékeznünk róluk.

Egyszerű munkásemberek, a szentkeresztbányai vasbányában és kohóban dolgoznak. Este 6 órákor, mikor munkájukat abba hagyják, még 8 km-t gyalogoltak, csakhogy az előadásokat hallgathassák. Elmondhatom, hogy olyan jó feleletek, mint amilyeneket ez alkalommal kaptam, még egy tanfolyamon sem hallottam.

Találtam azonban ott a hegyek között egy csunya betegséget is: *a méhész irigységet.* Mégpedig az öregebb, tapasztaltabb méhészek részéről. Ez volt a legszomorubb tapasztalatom. A nép lélekben jó, csak olyan vezetőkre volna szükség, akik önzetlenül adják tovább tudásukat.

Jól esik megállapítanom a beszámolókból:

hogy ott a szervezkedés az erő. Be kell szerveznünk a munkába a falusi méhészeket is. Látom, hogy már megindul ez a folyamat: önkénytelenül, szükségszerűen. Mielőtt egyesültünk vállalta volna azt a nagy munkát, amit elnökünk itt nekünk felsorolt, méhésztestvéreink már mozognak és reméljük, hogy mindazt, amit itt a kongresszus elhatároz, megtudjuk valósítani. Meglátjuk majd, hogy a *méhészetben keresztül a közösség javát szolgáljuk*. A legfontosabb az, hogy minden olyan újítást, amely a méhészet ügyét előbbre viszi, ne rejtjük véka alá, hanem hozzuk ide, vitassuk meg, beszéljük meg. Tanuljunk egymástól minél többet.

MARADIAK BIRÁLATA

Györffy Mihály méhészköri kiküldött, Székelyvája.

A Székelyudvarhely és Vidéke EME méhészkör üdvözlését hozom a kongresszusnak. Nem régen tömörültünk méhészkörbe, így kevés a beszámolni valóm is. A múlt vasárnapi gyűlésen megbízatást kaptam, hogy jelenek meg ezen a kongresszuson. Bizalommal küldöttek, mert tudták, hogy amit itt hallok, azt majd otthon nekik is átadom.

A múlt év májusában alakult méhészkörnyomban hozzálatott feladatához. Megvizsgáltuk a méhcsaládokat és a városban két helyen kaptunk költsérohadást. Most várjuk a tavaszi kirepülést, hogy megint hol üti fel fejét a baj.

Szeretnénk egy újabb méhésztanfolyamot rendezni, amelyre felkértük *Katsó Sámuel* testvérünket. A parajdi járásban külön kis méhészkört szeretnénk alakítani. A mi falunkban elég sokan járatták a Méhészeti Közlönyt, mert most egy éve jelen voltam a kongresszuson és összeszedtem a méhészeket. Megmagyaráztam nekik, hogy lépjenek be az egyesületbe. Sajnos az öregebb méhészek mindentől távol tartják magukat és nem akarnak újabb dolgokról hallani. Azt mondják, hogy nekem köszönhetik a megadóztatásukat is. Megmagyaráztam, hogy mi a helyzet. Demokratikus országban élünk, ahol nemcsak jogaink, de kötelességeink is vannak. *Meg kell adjunk az államnak azt, amit tőlünk megkíván.* Nagyon szeretném őket is felvilágosítani, hogy ne járjanak azon a téves úton, amin eddig is jártak.

Sok helyen az adóhivatalok olyan adókiróvasokat eszközölnek, ami egészen *jogtalan és igazságtalan volt*. Ezen a téren

kérjük az egyesület pártfogását. Kérjük támogatásukat.

Amit mi itt hallunk, azt hazavisszük székely testvéreinknek, hogy ők is tanulhassanak. Jó munkát kívánunk a kongresszusnak.

A FIATAL BIHARI MÉHÉSZKÖR EREDMÉNYEI

Szövérdi Károly méhészköri titkár, Nagyvárád:

A Biharmegyei Méhészkör 1948 február 13-án az EME közpony kezdeményezésére és az EMGE Biharvármegyei kirendeltségének segítségével alakult meg. Az alakuló gyűlésen 80 biharmegyei méhésztestvér jelenlétében a következő vezetőséget választották meg: elnök: *Alexa Simon*; alelnökök: *Bara Gábor, Kuki Zoltán*; titkár: *Szövérdi Károly*; jegyző: *Békeffi Sándor*; pénztáros: *Krupka Károly*. Választmányi tagok: *Tóth László, Nagy Mihály, Melega Lajos és Beliczai Andor*; pénztári elnök: *Kezdődy Gyula*.

A közgyűlés célkitűzéseit elértük: egytáborba tömörítettük Bihar vármegye méhészeit. Tanfolyamok szervezésével fejlesztettük a szaktudást és népszűrűsítettük a hasznos mellékfoglalkozást a dolgozók széles rétege között, minden méhésztestvér kezébe juttattuk magyarnyelvű szaklapunkat, a Kolozsvárt megjelenő Méhészeti Közlönyt.

A közgyűlés határozata értelmében 11 szakelőadással egybekötött vitadélután tartottunk a MNSZ székházában. Sikertől a Mezőgazdasági Kamarán keresztül szegkiutalást kieszközöltünk, amikor ahhoz még nehéz volt hozzájutni. A tavaszi serkentetőtészhez megöröltettünk 60 kg szójababot, amit önköltségi áron osztottunk szét méhésztestvéreink között. Március hó elején a Mezőgazdasági Kamara útján kaptunk 65 kg hulladék cukrot, amit 32 méhésztestvér között osztottunk ki. A *kolozsvári központunkon keresztül 389 kg cukorkiutalást kaptunk*, mely cukor sokkal rakárunkon volt, mert az enyhe tél, korai kitavaszkodás jó gyűjtési lehetőséget biztosított a méheknek. Sajnos azonban az április 26-i fagy, mely minden virágot és jó kilátást tönkretett, egyik napról a másikra megváltoztatta a helyzetet és színe 24 óra leforgása alatt széjjel kapkodták a raktáron tartott cukrot.

Április közepén rendeztük meg a legjobban sikerült tanfolyamunkat, 125 hallgatóval. Az előadásokat *dr. Szövérdi Ferenc* tartotta a méhésztestvérek általános

megelégedésére és azzal a kívánsággal, hogy amennyire csak lehetséges, egy újabb tanfolyamon ismét maguk között láthassák.

A katasztrófális fagy következtében a vándorlások nem sikerültek úgy, ahogy a téli eleséget mindenütt biztosították volna a méheknek, ezért nagy segítség volt a kormány részéről biztosított és kiutalt 1000 kg cukor, ami sajnos kevésnek bizonyult, mert legalább 6—800 kilóval több volt az igénylés.

Az 1948 november 6-án tartott közgyűlésünkön *Békeffy Sándor* helyett — aki vidékre távozott — *Hompola József* méhésztestvérünket választottuk meg. Ezen a gyűlésen elhatároztuk, hogy a vitadélelőttöket politikai előadásokkal bővítjük ki. Eddig a MNSZ részéről kiküldött *Berke Mihály* és *Farkas Sándor* tartottak igen értékes politikai előadást.

A méhészkör által megszervezett ellenőrzés révén Erkőrtvélyes községben fedeztünk fel költésrothadást, de továbbterjedését azonnal megakadályoztuk. Nagyvá-

radon *Hegerős Sándor* méhésztestvérünk 5 családját semmisítettük meg, megelőzve a továbbterjedést. A betegséget az illetékes vármegyei Allategészségügyi hivatalnak is bejelentettük.

A vitadélelőttökön az a kívánság merült fel, hogy idejében *kérjük fel központunkat a vasuti szállításoknál előfordult visszas helyezetek megakadályozására*, illetve illetékes helyeken való intézkedés megtételére.

A kongresszus megnyitó ünnepsége este 7 órakor az Internacionálé előklésével ért véget.

A kongresszuson elhangzott szakelőadásokról és bemutatókról ez alkalommal helyszűke miatt nem adhatunk részletes beszámolót, de a lapunk áprilisi és májusi számában reméljük sor kerül azokra is. Közöljűka azonban *Fóti Miklós*, a földmívelésügyi miniszterium méhészeti felelősének a kongresszusunk harmadik napján (február 5-én d. u.) elhangzott *nagyjelentőségű és iránymutató előadását*.

Méhészeti feladataink az Állami Tervben

— *Fóti Miklós miniszteri kiküldött előadása.* —

Ennek a kongresszusnak az a célja, hogy szakmai vonalon is előbbre vigye méhészetet. Ezért nézzük hát meg, hogy *milyen feladatok hárulnak a méhészre az Állami Terv megvalóstitása és túlhaladása terén*. Az Állami Terv ez évben méhtenyésztésünket is tervszerűsíti. A feladatokat három csoportba oszthatjuk: méz és viasz termelése és a családok számának növelése.

A Tervben figyelembe vettük azokat a lehetőségeket, amelyek jól alkalmazhatók. A Tervet tehát úgy állítottuk össze, hogy azt mindenki megvalósíthassa, sőt túlhaladhassa.

Az első és legfontosabb feladatunk

A TÉLI MÉHPUSZTÍTÁS

teljes megakadályozása. Tehát méheinket úgy kezeljük, és úgy indulunk a télnek, hogy azok tavasszal teljes számban repülhessenek ki. Kövessünk el mincint, hogy a méhesaládokat megmentsük. Jól tudjuk, hogy Erdély egyes vidékein a hordás nem volt kielégítő, így a családok nem mentek azzal a mézmennyiséggel a télnek, mint amennyire szükségük lett volna. *A méhészeknek egymáson kell segíteniük!* Azok a méhészek, ahol jobb volt a hordás, segítsék ki a kisebb méhészeket, attól függetlenül, hogy a minisztériumban mindent elkövetünk a hivatalos cukorkiosztás érdekében. Társadalmi uton segítenünk kell egymáson, hogy tavasszal, kora nyáron megfelelő erőben lévő termelőcsaládokkal használhassuk ki a nagy hordást.

Ez évben szükségét látjuk annak, hogy minél több méhesaládnál *cseréljük ki az anyát*. Ezzel az eljárással nagymértékben biztosítjuk méhesalácaink jövő évi többtermelését. A részletekre nem térek ki, mert az itt összegyűlt méhészek jól értik az anyanevelést és erről a kérdéstről értékes előadás is hang-

zott el. Ime ez is egy olyan feladat, amit a méhészek könnyen teljesíthetnek.
Másik feladatunk, hogy

MÁR A PERGETÉSKOR ELŐRE GONDOLJUNK

a méhcsaládok betelelésére. Nálunk legkevesebb 12 kg méz szükséges ahhoz, hogy a családok jól kiteleljenek. Csak a mézzel ellátott családtól várhatunk a jövő évben többtermelést. Válasszuk hát gondosan külön a pergetésre szánt lépesmézet és a téli szükségletet.

Megemlítem még — ez különösen fontos kérdés Erdélyben —, hogy 1949-ben nem szabad engednünk, hogy egyetlen kason család is elpusztuljon. Az Állami Tervnek ez a feladata nem jelenti azt, hogy a kason családtól nem szüretelhetünk mézet, vagy viaszt, hiszen erre is szükségünk van. *Azt a kezdetleges kezelési módot azonban, amelynek következtében a termelő eszköz elpusztulhat, nem tarthatjuk fenn tovább.* Ezért a kason méhcsaládok őszi lekénevezését rendeletileg eltiltjuk majd azzal, hogy a családokat másként értékesítsék azok még, akik görcsösen ragaszkodnak a kashoz. A dobrajokat vagy felhasználjuk gyengébb méhcsaládok erősítésére, vagy önálló családokként kiteleljük.

A feladatokat itt nem óhajtom tovább részletezni, azt maguknak a méhészeknek kell kialakítaniok méhészeti szaklapjukon keresztül. A méhészeti szaklap szerkesztőbizottsága tájékoztatja majd a méhészeket a feladatok elvégzéséről, viszont a méhészeknek kell törniök a fejüket olyan megoldásokon, amelyek segítségével a feladatokat könnyen végre tudják hajtani.

A kongresszusról eltávozva, vigyük ki az ország minden részébe a munkafelhívást: *a méhészetet tovább kell fejleszteni!* Szaporítsuk családjaink számát és

LEPLEZZUK LE

azokat, akik suttogó propaganda eszközeivel rémhírt terjesztenek és arra biztatnak, hogy a méhészek különböző okok miatt a méhcsaládjaikat nem szaporítsák. Egyesek az adóval rémítgetnek, mások meg azt állítják, hogy nem hagynak magántulajdonban csak 10 vagy 20 méhcsaládot. Ahány rémhírterjesztő van, annyiféleképpen csúri-csavarja.

Kedves Méhésztársak! Kérem, hogy vigyék szét minden méhésztársuknak azt a kijelentésemet, hogy *mindenkinek a méhcsaládja megmarad magántulajdonban. Ahhoz senki sem nyúl, sem most, sem a jövőben. Legyen a méhészet akár főfoglalkozása, akár mellékfoglalkozása, a méhész saját tulajdonában marad és ott is jog maradni. Leplezzük le azokat, aki ezzel ellentétes híreket terjesztenek.*

Most pedig mint szakember szólok a kérdéshez.

Nagyon sajnálom, hogy nem tudok magyarul, mert nagyon sokra becsülöm az erdélyi méhészek tudását. Mint vérbeli méhész, nagyon szeretem az építő vitát is, mert *a bírálat és önbírálat alapján alakul ki az egységes és helyes vélemény.*

Az Állami Tervről beszéltünk és láttuk a feladatokat. Most nézzük meg, hogy a gyakorlatban miként tudjuk megvalósítani A felelet egyszerű: csak

A HALADÓ MÉHÉSZKEDÉS

utján!

A méhészetet sokan művészetnek tekintik, mások sportnak, műkedvelésnek, holott alapjában véve ez is éppen olyan szakmai munka, mint más foglalkozás.

Nézzük most át sorra azokat az eljárásokat, amelyek segítségével meg tudjuk valóstítani az Állami Tervünket.

A legfontosabb ezek közül *a családok tavaszi fejlődése*, mert jól tudjuk, hogy csak sok gyűjtőméhtől várhatunk jó eredményt. *Erre több új eljárást dolgoztak ki nagy szomszédunknál, a Szovjetunióban* ellentétben azzal az eljárással, ami különösen a Havasalföldön terjedt el, hogy a családokat tavasszal is úgy hagyják, amint beteltek.

A *szovejt eljárás* szerint a méhcsaládokat tavasszal leszűkítjük 4—5 keretre. A leszűkített fészket így tökéletesen felmelegítik a méhek és rohamosan megindul az anya petézése. Egy másik eljárás, amit már délelőtt megemlített dr. Szövérdi Ferenc, amikor *Kotogján szovjet méhész* mézeltetési fogását ismertette, hogy a keretek távolságát lecsökkentjük. A szokásos 12 mm-ről közelebb húzzuk mintegy 8 mm-re. Ennek az az előnye, hogy kevesebb méh szükséges a léputcák melengetésére és így ugyanazzal a méhmenynyiséggel több léputcát tudunk melegen tartani. Természetesen az anya is jobban petézik.

A leszűkített családot gondosan figyeljük. Amint azt látjuk, hogy a méhek már nem férnének, azonnal közbe kell lépniük. Vagy fiasításra alkalmas üres léppel bővíjük, vagy kedvező időjárás esetén fias lépet veszünk el kölyök családok részére. A méhcsaládok leszűkítése kb. 4—6 hétig tart. aszerint, hogy milyen vidéken méhészkedünk.

Másik probléma — amiről már délelőtt is szó volt — az *anyanevelés*. Ezért nem részletezem. mindössze felhívom a figyelmüket arra, hogy a gyakorlatban az az anyanevelési módszer válik be a legjobban, amelyik a leg-egyszerűbb.

ÁLLAMI TERVÜNK ELŐIRJA

számunkra *az anya kétévenkénti kicserélését*. Így beszélnünk kell az anyák behelyezéséről, tehát az anyásításról.

Ismerjük meg a szovjet módszereket, mert ezeket a számtalanszor kipróbálták és jönnek bizonyultak. *Perelova szovjet méhésznő pedig tudományosan is feldolgozta*.

Az első eljárás szerint az anyát — akár termékeny, akár terméktelen anya — egyszerűen ugyanarra a helyre tesszük a lénon, ahonnan a régít eltávolítottuk. Ez az eljárás 86%-ban sikerült. Kipróbálták a Szovjetunióban a zárkás anyásítási módszert is. Az anyát 24 óráig tartották zárkában és az eddig legbiztosabbnak lit módszer csak 54%-os jó eredményt mutatott. Kísérleteztek egy harmadik eljárással is: az anyának a besétáltatását a röp-jukon. Amikor az új anya egyszerűen besétál a meganyátlanított család röp-nyilasán, *100%-os eredmény mutatkozott*.

A másik feladatunk a *viasztermelés növelése*. Itt újból a szovjet méhészek gyakorlataira kell támaszkodnunk. Ott családonként másfél két kg viasz termelése nem ritkaság. Miként érik el ezt? Ugy, hogy *évenként a fészkek keretek 50%-át újjáépítik*. Ezzel biztosítják a családnak az egészségét is, mert az új lépekbe betegség sem férkőzhet be olyan könnyen, mint a régibe. Így egyes méhbetegségeknek is elejét tudják venni. Ezen kívül mindenütt bevezették az *építő keretet*. A fiatal méhek szabadon kifejthetik építő ösztönüket. Hozzájárul még a viasz növeléséhez még az aljdeszka szorgos takarítása is, minden alkalommal, amikor a családokat átvizsgáljuk.

A végére hagytam kedvenc problémámat: *a méhcsaládok szorgalmának állandó fentartását*. Sokan nem ismerik a tétlenség, a rajzás igazi jelenségét, mert a méhcsaládokat nem úgy kezelik, mint élettani egységet.

AZ EGYENSULYBAN LÉVŐ SZORGALMAS CSALÁD

és az egyensúlyát elvesztett, rajzásra készülő család között ugyanis nagy különbség van. Azért használom inkább az egyensúlyát elvesztett család kifejezést, mert a rajzás csak következménye az egyensúly hiányának, olyan következménye, amely könnyen el is maradhat. Mindnyájan tudhatjuk, hogy ha egy család rajzásra készül és ez mégis elmarad, milyen nagy veszteséget okoz. Viszont, ha egy rajt beleszünk a kaptárba, egy hét alatt annyi mézet képes behordani, hogy jól kitelel. Tehát a mi feladatunk az, hogy a családokat mindég olyan egyensúlyi helyzetben tartsuk, hogy szorgalmasan dolgozzanak. Ennyi elmélet után térjünk rá a gyakorlatra.

Tavasszal, amikor a család fejlődésnek indul, több méh pusztul el, mint amennyi születik. Később ez a szám egyensúlyba jut, tehát ugyanannyi kijáró méh születik, mint amennyi elpusztul. Ez a helyzet azonban később megváltozik és több méh pusztul el, mint amennyi születik. Nézzük meg, hogy bent a méhcsaládban milyen élettani csemények következnek ebből?

Az anya petézik. A petékből kifejlődő álcákat tavalyi méhek nevelik fel. Ezek a méhek fiataloknak érzik magukat, mert méhtejet nem állítottak még elő. Eleinte sok munkájuk van. Egy ilyen munkás méhnek két álcát kell táplálnia. Később, amikor a fiatal méhek veszik át ezt a szerepet, a viszony is megfordul: kettő táplál egy álcát. Ez a szám végül állandóan növekedik, felmegy nyolcra is. Miért van ez így? Azért, mert az anya petéző képessége korlátozott. És ezért mind több és több fiatal méh jut egy álcára, míg a végén elérjük azt, hogy annyi fiatal méh hemzseg a kaptárban, hogy a végén a termelt méhtejet nincs hová ürítsék, nincs annyi álca, amennyit táplálhatnának vele.

AZ ANYA TAVASSZAL

egy bizonyos időn túl már nem tud annyi petét lerakni, mint kezdetben, mert az anya körben kezdi meg a petézését és a fiasítással elfoglalja a központi helyét. Amint „Méhék élete” című szovjet filmből láttuk: az anya kutatja, hogy melyik az a sejt, amelyik alkalmas arra, hogy petéjét belerakhassa. Nem kapja meg olyan könnyen, olyan gyorsan azt a sejtet, mert körkörösén kell petézni és lassú ütemben folytatja munkáját. Kiszámították, hogy ilyenkor az anyának naponta egynegyedő kilométer utat kell megtennie. Ez még az embernek is gyalog elég szép séta.

A méhek a feladatuknak megfelelően táplálkoznak. Garatmirigyük megduzzad és megfelelő mennyiségű méhtejet állítanak elő. Viszont ha nincsen hová ürítsék a méhtejet, ebből alvan fájdalmuk származik, mint amikor egy anya nem tudja gyermekét táplálni. A fiatal dajkaméhek fájdalma fokozódik és akkor felborul az egyensúly.

Tehát itt kell keresni a méhcsaládban fellépő a rajzási ösztön okát. Ezek a fiatal dajkaméhek, mikor már nincs hová ürítsék a termelt tejet, lenyelik. Mi történik az ilyen fiatal méhekkel? Kifejlődik a szaporító szervük. Anyának ürítik magukat, de csak álnyájak lesznek, mert nem tudnak párosodni.

Ugyanakkor óriási mennyiségben építik a hercejteket és nagyon gyakran előfordul, hogy amikor az anya rendszeresen petézik, ugyanabban a méhcsaládban néhány álnya is petézik. A rajzásnak legfontosabb oka tehát az, hogy a méhcsalád elveszti egyensúlyi helyzetét: a fiatal méheknek nincs munkájuk, munkanélkülivé válnak. A méhcsalád megkezdí az anyabölcső építését is, mert az anyabölcsőben lévő anyaálca táplálásához rengeteg táptej szükséges és így igyekszik a család levezetni a munkanélküliséget. Fiatal méhek a termelt tejet az anyabölcső építésére használják.

Mindezekről a méhészek gyakorlati uton meggyőződhetnek. Bontsuk ki egyik családunkat, amikor éppen rajzásra készül. Vegyük el a fedett fiasításu lépeket és tegyük helyette petés, vagy egy-két napos álcás méheket, azt tapasztaljuk, hogy *a család rögtön lemond a rajzási szándékáról.* Miért? Azért, mert a család ismét egyszemélyi helyzetbe jutott.

Gyakorlatilag, hogyan tudjuk ezt véghez vinni? Úgy, hogy *mesterséges rajokat készítünk.* Ezzel elkerüljük a rajzást és ugyanakkor elérjük azt is, hogy *az állományunk szaporodik, de a termelésünk nem csökken.*

Igyekeztem azokat a kérdéseket megvilágítani, amelyekről itt a kongresszuson még nem volt szó és kérem, hogy a bíráló és önbíráló alapján szólnak hozzá úgy ehhez a kérdéshez is, mert a bíráló szüli az igazságot, amelyen halacsnunk kell. Ezekkel az új célkitűzésekkel menjünk előre a haladó méhészet felé és *vigyük előre az Állami Terv sikerét.*

Éljen a nagy szomszédunk a Szovjetunió!

Éljen Sztálin elvtárs, a dolgozók barátja!

Éljen a Román Népköztársaság!

Éljen az erdélyi méhészek nagy kongresszusa! (Nagy taps.)

Tizenhét vármegye méhészeti vezetőinek jelenlétében

Közgyűlésünk kimondotta a R. N. K. méhészeinek szervezeti egységét

Az Erdélyrészi Méhészegyesület által rendezett kolozsvári méhészkongresszus negyedik napján az EME közgyűlésére került sor. Február 3 án, vasárnap méhészeink zsúfolásig megtöltötték a hatalmas kongresszusi termet. Ott látjuk Erdély 17 vármegyéjéből az összes méhészeti vezetőket. Valamennyien szorgalmas munkások, üzemi dolgozók, vagy földművesek, akik a méhészetet szívügyüknek tekintik.

A közgyűlést *Bende Béla* EME elnök nyitotta meg.

Jobb, boldogabb világot a dolgozók milliói számára

Három napos megbeszélés, vitatkozás vezette be közgyűlésünket és ennek a három napnak a munkája arról tett bizonyosságot, hogy méhésztestvéreink nemcsak otthon, a maguk foglalkozási körében, de a közösség munkájából is ki tudják venni a részüket — kezdette beszédét az elnök. — Komolyan ki tudják venni a részüket abból az építő munkából, amelynek útján állami életünk, a Román Munkáspárt vezetésével, elindult. Komolyan ki tudják venni részüket a fejlesztést szolgáló gazdasági terv megvalósításából, hiszen azok a megnyilatkozások, azok a komoly hozzászólások, amelyek itt elhangzottak, arról tettek bizonyosságot, hogy méhésztestvéreink világosan maguk előtt látják a nagy feladatokat, amelyeknek megvalósításával *jobb, boldogabb világot kívánnak teremteni a dolgozó emberek milliói számára.*

Azzal a gondolattal szeretném üdvözölni közgyűlésünk minden egyes tagját, hogy végre elérkezett méhész társadalmunk is annak az igen komoly ténynek a megértéséhez, hogy *nincs életküzdelem, nincs látért való harc, amely*

politikamentes lenne. Hiszen a gazdasági élet maga sem más, mint politikai küzdelem. Felemelő volt az a megértés, amellyel méhésztestvéreim nemcsak a politikai beszámolót fogadták, de a szakkérdésekben, a hozzászólásaikban is mindig a fejlődést jelentő politikai gondolkozás és világnézet segítségével próbálták megkeresni a megoldások lehetőségét. A régi felfogásuk nem egyszer hangoztatták előttünk — még abban az időben, amikor az államhatalom vezetése a kizsákmányolók kezében volt, — hogy a politika nem a kisember számára való. Azt sugalmazták felénk, hogy a dolgozók milliónak a nagy-horderejű megoldású kérdések terén, nincs mit keresniök. *Mi végleg szakítani kívánunk a múltanak ezzel a néplutító, megalázó felfogásával.* Határozott eltökéltséggel kívánunk

A FEJLŐDÉS ÚJ ÚTJAN

haladni. Leszögezzük, hogy minden dolgozó embernek joga van ahhoz, hogy a maga számára politikai tudással, gazdasági életrevalósággal jobb és boldogabb életet harcoljon ki.

Fel kell számolnunk minden vonalon az ember közti különbséget. Hogy pedig ezt megteheszük, elsősorban politikai érettséggel rendelkező dolgozó táborra van szükségünk. Méhésztestvéreim, feladatunk az, hogy méhésztáborunkat erre a politikai felkészültségre, tisztánlátásra, világszemléletre ráneveljük, azért, hogy tisztánlátásunk segítségével előbbre tudjuk vinni és ezen keresztül a közösség életét is. (Nagy taps).

Már a felszabadulás utáni időcben méhészegyesületünk helyes úton indult el akkor, amikor — ha kemény küzdelem árán is, ha némelyeknek ellenszegülésével is, — igyekezett felszámolni a múltat. Elvünké tettük azt, hogy *egységben az erő.* Igyekeztünk megkeresni a legkomolyabb, a legbarátibb kapcsolatokat az ország életét irányító tényezőkkel. Hogy ezen az úton helyesen járunk el és eredményt értünk el, ezt bizonyítja az a tény, hogy egyesületünknek *még ma is választott vezetősége van.* Ez a választott vezetőség a maga politikai szemléletének megfelelően intézi és vezeti a dolgokat és nyilván helyesen, mert ime, kormányunk a maga kiküldöttjeit elküldte hozzánk (éljen, éljen!) *Bulea Mihály és Foti Miklós* elvtársak személyében, akik nem csupán személyes megjelenésükkel kívánták kongresszusunk jelentőségét emelni, hanem szaktudásukkal, komoly hozzászólásaikkal is.

KOMOLY SZAKKÉRDÉSEK VETŐDTEK FEL

Ezekből az domborodik ki, hogy a méhészet, mint tudomány elsősorban a kaptáros méhészkedésnél kezdődik. Ott veszi kezdetét *a tudományos méhészkedés,* amely elengedhetetlen feladatképpen rója ránk: a fejlett méhészkedés segítségével igyekezzünk mindent elkövetni, hogy elmaradt méhésztestvéreink, felszámolva a kasos méhészkedést, *ők is a fejlődés útjára léphessenek.*

Meg kell állnunk egy pillanatra azzal a megállapítással kapcsolatban, amit itt egyik méhésztestvérünk tett. Azt mondotta, hogy nem méhészkedik kaptárral, mert nem ért hozzá. Ez a felfogás a lehető legvisszásabb. A tudást ugyanis nem a levegőből veszik haladó méhészeink. Tudásuk alapja és kiindulási pontja az, hogy megteremtődött a kaptár és ez által a *méhek életének vizsgálatára megoldás és lehetőség nyílt.* Tehát az anyagi valóság teremtette meg a szellem fejlődését, amelynek eredményeiből mindenkinek részeseéenne kell, függetlenül attól, hogy ért-e hozzá és fel van-e készülve kellőképpen a kaptáros méhészkedésre.

Minden erőnkkel harcoljunk azért, hogy a kasok kaptárokká váltoozzanak, mert így jobban megismerjük a méhek életét és mindinkább fel kell ben-

nünk a vágy, az akarat arra, hogy tovább képezzük magunkat. Mindenekelőtt meg kell teremtenünk a 80%-os kaptáros méhészkedést és így tegyük általánossá a méhészeti tudomány iránt való érdeklődést.

Igazgató választmányunk úgy látja, hogy kemény harcot kell indítanunk a kaptáros méhészkedés felszámolásáért. Általánossá kell tennünk az *egységes típusú kaptárakban* a kaptárral való méhészkedést. A típuskaptár kérdésében is nagyon értékes előadások hangzottak el. Egyébként a mi méhészbetegségeinket, a kaptárbetegséget egyszer már fel kell számolnunk. Igaz, nem mindegy, hogy milyen kaptárban kezdjük a méhészkedést. Visszont látunk ke'll azt is, **hogyha egy típusú kaptárban egyesítjük azt a sok előnyt, amit a kaptáros méhészkedés jelent a tudományos méhészkedés számára, milyen hatalmas eredményhez jutunk ez által.**

MUNKÁNK ÉS HARCUNK

azért volt eredményes, mert igyekeztünk állami életünkben, Népköztársaságunk életében a *méhészek közötti egységet erősíteni, fejleszteni*. Mit jelent az egység? Jelenti azt, hogy az ember az egységben lévő erőt a maga előnyeire **hogyan használja fel, hogyan értékeli ki**. Mi ezen az úton elindultunk már. Központi Méhész Egyesületünkkel felvettük a kapcsolatainkat, az ő munkájához igyekeztünk hozzájárulni és örömmel fogadtuk, amikor kormányintézkedéssel a Központi Méhész Egyesület vezetését leváltották és olyan vezetőséget alakítottak helyébe, amely ugyanazon a vonalon halad, amelyen mi is elindultunk és *amelyen még tovább, még előbbre kívánunk jutni*.

A kongresszusunk folyamán felvetődött a *szakképzés* megvalósításának gondolata is. Ma az emberiség az iparosodás korát éli, amikor az életvitel-kenységek különböző szakágakra szakadnak szét. A gondolat felvetődése szükségeszerű a mi számunkra a fejlődésnek ezen a fókán. Am ugyanakkor kell látnunk azt is, hogy, amint nem juthatunk el küzdelem, harc és fejlődés nélkül az életben az iparosodás fokára, ugyan úgy

nem juthatunk el fejlődés, harc és küzdelem nélkül annak a kívánságnak a megvalósításához sem, hogy minden méhészt szakképzett méhészé tegyünk. Nem lehet ezt a kérdést csupán törvényes intézkedéssel megoldani. A képzettebb méhészekre vár a feladat, hogy felvilágosító előadásokon kemény odaadással küzdjenek azért, hogy elmaradott méhésztestvéreink látását megnyissák, a méhek iránti szeretet, a méhek életének megismerése iránti kép-zés útján.

Tanfolyamokon és a megbeszéléseken a múlt évben közel ezer kezdő méhész nyert kiképzést. Ezt a munkát a jövőben még *fokoznunk kell és fokozni is fogjuk*. Meggyőződésem, hogy nem sok idő kell ahhoz, hogy minden méhészt tudományos méhészé tudjunk tenni. Nem sok idő kell ahhoz, hogy a méhészet vonalán is felszámoljuk az elmaradottságot. Különösen fontos ez akkor, amikor állami életünk olyan hatalmas lépéssel halad előre, hogy már 1949-ben általános Gazdasági Tervet tudunk készíteni.

ENNEK A TERVNEK JELENTŐSÉGE

abban áll, hogy többé nem anarchikusan folyik a termelés, hanem egyetlen terv szerint, mely millió és millió dolgozó kezét irányít és vezet. Ebbe a munkába mi méhészek is bekapcsolódunk és nemcsak termelésünket kívánjuk fokozni, de *fokozni óhajtjuk azt a harcot is, amely a méhészetek elmaradottságát hivatott felszámolni*. Ebben kormánytényezőink s maga a földművelésügyi minister is a legmesszebbmenő támogatással kíván a képzett méhészek segítségére lenni.

Felvetődött annak szükségessége, hogy az állami mintagazdaságok mellett létesülő és már létesített *állami méhészeteket mintaméhészetekké* kell átalakítani, ahol a legképzettebb méhészek dolgozni tudnak majd és e tudományos munkán keresztül a méhészetet mintaméhészetté fejleszthetik. Ennek a feladatnak megoldása a földművelésügyi minisztériumra vár. Éppen a kiküldött földművelésügyi minisztériumi igazgató, *Foti Miklós* elvtársunk feladata, hogy az állami méhészeteket mintaméhészetekké tegye. Mi reméljük és tudjuk azt, hogy az a lelkesedés, az a szakképzettség, az a tudás, amellyel közénk jött, biztosíték arra, hogy ezt a célt el is fagja érni.

Igen komoly és nagy feladatot ró méhésztestvéreinkre az a küzdelem, amelyet a *méhbetegségek* ellen fel kell vennünk. Ebben a kérdésben is legnagyobb fegyverünk a tudás, az ismeret, a kultúra. Éppen azért ezen a téren sem csupán állami intézkedésektől, hanem elsősorban a magunk tevékenységétől várjunk eredményt. Jól tudjuk, hogy nem az állami intézkedések szüntethetik meg a betegségek melegágyát, a mi szívós küzdelmünk, a mi harcunk a *tudatlanság, az elmaradottság ellen.*

MÉG EGY KÉRDÉS VAN,

amiről beszélni szeretnék s amely itt a méhésztestvérek között a legnagyobb érdeklődést váltotta ki. Ez az *adó kérdése*. Nagyon jól tudjuk azt, hogy a mult adórendszere rossz volt. A mult adórendszerét azok az intézmények hozták létre, amelyek a dolgozó nép millióinak ellenségei voltak és ezért azt a rendszert most fel is számoltuk. Mindazok a visszaélések, amelyek a multban történtek és amelyek keményen súlytották a méhészetben és az adófizető állampolgárokat, a jövő számára megszűntek. Bizonyos azonban, hogy az *adófizető állampolgároknak az állammal szemben kötelessége van*. Mit jelent ez a gyakorlatban? Jelenti azt, hogy a jövőben minden állampolgár minden jövedelmét köteles becsületesen bevallani és az általa benyújtott nyilatkozatot az állami közegek kötelesek elfogadni. Nagyon helyesen jegyezte meg valaki, hogy mindenkinek önmagát kell megadóztatnia. És itt hivatkoznom kell a méhészek becsületességére, öntudatosságára. Mindenki olyan nyilatkozatot adjon be, hogy abból számára kellemetlenségek ne származzanak.

Mi megakarjuk teremteni az adófizető állampolgár és az állam közötti teljes bizalmat. És a bizalom megteremtésének első feltétele, hogy mindenki becsületes legyen.

Kedves Méhésztestvérek!

A népi demokrácia meghozza minden dolgozó ember számára a várvavárt eredményt. Emaz fényes bizonyítékképpen áll előttünk a Szovjetunió amely közel kétszázmillió ember számára megteremtette az emberiség lelkéből kivetődő legnagyobb gondolatnak a valóságát: a *testvériséget és szabadságot*.

Itt egy pillanatra meg kell állnunk. Tisztán kell látniok méhésztestvéreimnek azt, hogy az emberiség még nem jutott el a fejlődésnek ama fokozatára, hogy minden egyéni megnyilatkozás számára szabadságot adhasson. Szabadságot adhatunk-e azoknak, akik tudatosn rombolják az emberek munkájának eredményeit, akik rátörnek az emberek életére, akik megrabolják

embertársaikat? Azok számára, akik romboló munkát végeznek bármilyen irányban, akik az emberiség ellenségei, azoknak szabadságot nem adhatunk. De ugyanakkor keményen küzdünk és harcolunk azért, hogy demokráciánk fejlődésével felszámoljuk az emberi gyermekbetegségek maradványaiból fakadó kilengéseket.

Mi ezt a munkát kívánjuk előbbre vinni, amely teljes szabadságot biztosít minden építő munka számára, de kemény kézzel sulyt le mindazokra, akik az építő munkát akadályozzák, vagy meggátolják.

Ebben a tekintetben az irányítást a Román Munkáspárt adja, amelynek kemény, határozott vonalvezetésével hisszük, hogy elérkeziunk oda, hogy mindazokat a kérdéseket, amelyek még megoldatlanok, megoldhatjuk majd.

Nekünk fel kell sorakoznunk

ZÁRT, EGYSÉGES TÖMEGEKBEN

a Román Munkáspárt fejlődésünket biztosító élcsapata mögé. Fel kell zárkózunk azért, hogy ez által még egységesebbé és erősebbé tegyük demokráciánkat. Fel kell zárkózunk, mert eképpen munkánknak, küzdelmünknek sikerét, önmagunk számára biztosíthatjuk. De ennek a biztosítéknak és fejlődésnek előfeltétele mindig a béke biztosítása is. Tisztán kell látnunk azt, hogy az emberiség legnagyobb fájdalma mindig abból az emberi gyarlóságból fakad, hogy az egyik ember a másikat ki akarja zsákmányolni. Ebben a harcban és küzdelemben

mi határozott formában a demokrácia és a béke tábora mellett kívánunk állani és felvesszük a harcot az imperializmussal, a béke ellenségeivel szemben.

Tisztán kell látnunk azt, hogy méhésetünket csak a béke feltételei között biztosíthatjuk, életet, fejlődést. Ki az, aki ne érezte volna a háború romboló hatását? Ki ne látta volna a méhéset számára a háború milyen pusztító orkánként jelentkezett? Olyan emberekre, akik ezt nem akarják látni, nekünk nincs szükségünk.

A békének legnagyobb biztosítója a Szovjetunió. A béke biztosítására irányuló harcát mindnyájunknak támogatnunk kell minden erőnkkel.

Ezekben szürve le a kongresszus eredményeit, évi közgyűlésünket megnyitom. *Éljen a Román Munkáspárt, a fejlődésünket biztosító erő! Éljen a Szovjetunió! Éljen a Román Népköztársaság! Éljen Sztálin marsal, az emberiség nagy barátja!* (Nagy taps.)

Dr. Szövérdi Ferenc főtitkár az egyesület működéséről szóló jelentését felolvassa a közgyűlés előtt.

Közgyűlés a jelentést elfogadja és az elnökségnek a felmentvényt megadja.

Dr. Szövérdi Ferenc főtitkár felolvassa az 1948. évi zárszámadásokat. — Közgyűlés a zárszámadásokat jóváhagyja.

Dr. Szövérdi Ferenc főtitkár előterjeszti az 1949. évi költségvetést, melyet a közgyűlés egyhangulag jóváhagy.

JELENTÉS AZ ELMÚLT ÉVRŐL

Megnyitó beszéd után dr. Szövérdi Ferenc, az EME főtitkára részletes jelentésben számolt be az EME 1948 évi tevékenységéről.

Az EME taglétszáma 1847-ről 3016-ra emelkedett, a Méhéseti Közlöny terjedelmét az 1947 évihez viszonyítva 320%-al növelték, a különböző méhéseti tanfolyamon másfélezernél több méhéset képeztek ki és így ezen a téren is 300%-os javulást mutat a megelőző évhez viszonyítva — az EME tevékenysége.

Az 1948 évi zárszámadások felolvasása után a közgyűlés egyhangúlag megadta az elnökségnek a felmentvényt, majd az 1949 évi költségvetést fogadta el a közgyűlés. Ezután *dr. Erszényes* Samu jogtanácsos tett előterjesztést az alapszabálymódosítással kapcsolatban.

Dr. Szövérdi Ferenc főtitkár az alapszabály módosítással kapcsolatban javasolja, hogy az EME várja be azt az alapszabálymódosítást, amit a Román Népköztársaság Központi Méhészegyesülete a saját alapszabályainak korszerűsítésére tervbe vett, abból a célból, hogy a két alapszabályt összhangba lehessen hozni. Közgyűlés a ja-

vaslathoz egyhangúlag hozzájárul. Ezután bejelenti, hogy *Dr. Erszényes* Samu jogtanácsos másirányú elfoglaltsága miatt tisztségéről lemond. Javasolja, hogy a közgyűlés a megüresedett jogtanácsosi tisztségre *Dr. Tunyogi-Csapó* Gyula kolozsvári ügyvédet válassza meg. A közgyűlés elfogadja a javaslatot.

Erőinket ne forgácsoljuk szét

Az indítványok során számos értékes felszólalás hangzott el.

Katsó Sámuel (Marosvásárhely): kiemelte a méhészek egységes szervezkedésének nagy jelentőségét.

— Mi méhészek, — úgymond — azt hiszem, mindannyian azon a véleményen vagyunk, hogy a méhésztáborban nem lehet helye sem fajji, sem felekezeti, szempontoknak. Valamennyiünknek *egy-méhész tábor*t kell alkotnunk. Semmiféle jogfeladást nem kívánunk, kizűzött céljaink azok maradnak, amik voltak. Közgyűlésünk mondja ki a méhészek szervezetének egységsítését. *Erőinket ne forgácsoljuk szét, hanem erősítsük!*

Román Viktor (Kolozsvár): hangoztatta, hogy a Szovjetunió segítségével és a Román Munkáspárt vezetésével hazánk a *dolgozók hazájává vált*, nemzetiségi különbség nélkül. Nehéz küzdelmek árán ma már eljutottunk a szocializmus útjának elejére és erre rálépve, biztosan haladunk annak megvalósítása felé.

— Azt a nagyszerű ideológiát kell magunkévé tennünk amelyet a *nagy Szovjetunió a valóságban mutat meg nekünk, ahol száznál több nemzetiség testvéri egyetértésben küzd, harcol, dolgozik a közös hazáért*. Ez a felfogás kell nálunk is gyökeret verjen. Ma, amikor mi is a szocializmus megvalósításának útjára léptünk, amikor a

tervszerűtlen anarchikus termelést *határozott terv váltotta fel*, amely biztos irányt szab ténykedésünknek, *minden erőnkkel ennek megvalósításáért és túlhaladásáért kell küzdenünk*. Fogadjuk meg, hogy a kormányunk által lefektetett 1949-es *Allami Tervet és a többi elkövetkezendő terveket nemcsak teljes egészükben megvalósítjuk, hanem túl is lépjük*.

— Ez a munka azonban nem lehet egyes elszigetelt csoportok munkája. Ennek a munkának átfogónak, egésznek és egynek kell lennie, mint a hazánkban élő összes dolgozó méhészek közös munkája. A Terv megvalósítása csak úgy lehetséges, ha minden dolgozó összefogva, testvériesen küzd érte, ha tudásunkat, tapasztalatainkat, hazánk összes dolgozó méhéseivel megosztva, a Tervet országos keretek között valószínűsítjük meg.

EGYSÉGES SZERVEZETET AKARUNK

Zilahy Sándor (Kolozsvár): hangoztatta, hogy a méhészeket nem lehet nemzetiség szerint osztályozni.

— Mi mind méhészek vagyunk és egyetlen közös táborba tartozunk, a dolgozó méhészek táborába. Elnök testvérem hangoztatta, hogy *az egységben az erő*. Egyesülve sokkal jobban tudjuk akaratainkat érvényesíteni. Ezt az egységet igyekezzünk megte-

remteni, hogy a méhészek nagy táborában minden dolgozó, szakképzett méhész megtalálhassa a maga helyét és mindenki legjobb munkája és ereje által törekedjék az ország gazdasági Tervének előre vitelére.

Melaniuc Ioan (Beszterce): A nagy Állami Terv — úgymond — amit itt részletesen megtárgyaltunk, szükségessé teszi, hogy az erdélyi méhészek nevében kimondjuk, hogy egységes szervezetet akarunk e nagy Terv megvalósítása és túlhaladása érdekében. Első feladatunk, hogy nagyobb legyen mind a méz, mind a viasztermelésünk. A második feladatunk pedig az, hogy szervezett munkásokkal mi is segítségére siessünk országunk mezőgazdaságának a virágok beporzásánál és ezzel közvetve hozzájárulunk a többtermeléshez. Ha mi növelni tudjuk a takarmány, napraforgó és egyéb magtermésünket, ezzel elérjük, hogy több állati termékünk és zsiradékunk lesz, tehát javíthatjuk a dolgozók életszínvonalát.

Tömörülésünk — hangsúlyozta a felszólaló — nem azt jelenti, hogy a különböző egyesületek, amelyek az egységes méhészeti szervezetet alkotják, megszűnnek majd, hanem egyesítve tevékenységünket és, megfelelően megszervezve, még nagyobb erővel lendíthetünk munkába és *kürrhatjuk soraikból mind a román, mind a magyar sovinizmust.* A Román Munkáspárt vezetésevel olyan élcspatot alakíthatunk, amely szovjet mintára viheti előre a méhészet ügyét. Állítsunk össze egységes tervet a méhészet előbbre vitelére.

A SOCIALISTA FEJLŐDÉS ÚTJÁN

Decker Iván (Arad): Egyesületünk képviselőtében kijelentjük, hogy szívvel, lélekkel csatlakozunk a kongresszus célkitűzéséhez. Egy nagy célt, egy nagy közösségben kell tömörülnünk.

Az 1949 es Gazdasági Tervhez mi méhészek, a kongresszus minden egyes tagja, szívvel-lélekkel csatlakozunk. Megköszönöm azt a szives fogadtatást, amiben részünk volt. Az itt tanultakat, az itt tapasztaltakat a mi körünkbe is

elvisszük és ott hasznosítjuk azok számára, akik elmaradtak s a régi világban tapogatóznak, akik még nem látják be, hogy nekünk a *szocialista fejlődés* útjára kell lépünk.

Váradi Béla (Kolozsvár): A közgyűlés nevében kéri a Méhész Egyesület elnökségét arra, hogy *keressen még szorosabb kapcsolatot a bukaresti körrel a többtermelés érdekében.*

CÉLJAINK EGYEZNEK, ÚTJAINK UGYANAZOK

TeXe Imre (Kolozsvár): Arra kéri az elnökséget, hasson oda, hogy a méhészek között ne merülhessenek fel egyenletlenséget szító nemzetiségi problémák. Legyen a méhészek szervezkedése egyöntetű és egységes.

Bruck Ottó (Kolozsvár): hasonló szellemben beszél. Mi méhészek nagyon jól megértjük egymást. *Céljaink pontosan egyeznek, útjaink azonosak.* Miért legyen nekünk két egyesületünk? Legyen egyetlen nagy egyesületünk. Ezt az egységet mindenképpen meg kell teremteni. Erre kötelez minket az Egyéves Terv sikeres végrehajtása.

Neciu Demeter (Kolozsvár): Falujáró méhész vagyok, aki több községben és városban megfordult már. Találkoztam ezeken a helyeken magyar és román méhészekkel Gyakran szembe tűnt, hogy a két tábor között valami nincs rendben. Kutatva a dolgok után, észrevettem, hogy semmi más nincs közöttük, csupán annyi, hogy az egyik azt nézte, hogy a társa román, a másik pedig azt, hogy a társa magyar. Méhésztestvéreim! Ennek meg kell szünie, ezen segíteni kell és segíteni tudunk. Kérem a közgyűlést és az elnökséget, keressen kapcsolatot és *teremtssük meg az egységes országos méhész egyesületet.*

FOGJUNK ÖSSZE A ROMÁN TESTVÉREKKEL

Molnár Ferenc (Kolozsvár): Kedves Méhésztestvéreim! Most, amikor a szocializmus alapjait rakjuk, amikor a Román Munkáspárt a nemzeti kérdés-

ben mehozta határozatát és megmutatta nekünk az utat, amelyen haladnunk kell, azt hiszem mi méhészek is elérkeztünk ahhoz a kérdéshez, amikor feltehetjük, hogy vajjon miért kell nekünk és román testvéreinknek külön úton, külön egymástól haladnunk?

Minden méhésznek egy a törekvése. Egy az akarata, hogy méhcsaládjait a legjobban kezelhesse és ezzel az országnak Egyéves Tervét a maga ereje támogatásával előbbre vigye és beteljesítse. Nem hiszem, hogy méhésztársaim ellenkezésével találkozom, ha azt kérem a közgyűlés vezetőségétől, hogy ma, amikor végre a kizsákmányolást megszüntetjük, — amely egyik legnagyobb ellensége volt minden öntudatos, dolgozó embernek, — a magyar és román méhésztestvérek között az egységet hozzuk létre. Lépünk ki eddigi elszigetelésünkből és alkossunk egy

egészet, egy erős méhésztábort, melyben egymás tudásán, tapasztalatain, gyakorlatain okulva, szorosan felsorakozhatunk az Egyéves Terv teljes sikere érdekében.

Fodor Pataki Adám Kolozsvár): szintén a magyar és román méhészek összefogásának szükségességét hangsúlyozza. Nem létezhetik gazdasági szervezet nemzetiségi alapon. Teremtjük meg az egységes Méhésztársaságot.

A KÖZGYŰLÉS NAGYJELENTŐSÉGŰ HATÁROZATA

Bende Béla elnök: A felszólalásoknak a végéhez értünk és az elhangzott beszédek alapján próbáljuk összeállítani azokat a kívánásokat, amelyeket közel 10—12 felszólaló kifejezésre juttatott. Felolvasom azért a határozati javaslatot:

„Az Erdélyrészi Méhésztársaság közgyűlése a négy napos kongresszusra különböző megyékből összegyűlt méhészeknek azt az akaratát, hogy a méhészek között is teremtjük meg az elengedhetetlenül szükséges egységet, lelkes örömmel fogadta.

A fejlődés útján fokozni és emelni akarjuk méhészkulturánkat, szervezeti életünket, valamint azt a nemzeti jóvedelmet, amit a méhészek közvetve és közvetlen jelent a nemzetgazdaságunknak. Ezért határozatilag kimondjuk, hogy a méhészek közötti egységet megteremtjük.

Megértve azoknak a határozatoknak a jelentőségét, amit a proletáriátus élcsapata, a Román Munkáspárt teljes ülése hozott úgy a nemzeti kérdésben, mint az ifjúság, valamint a szakszervezetek kérdésében, áthatva ezeknek a határozatoknak a fejlődő demokratikus életünk és a békéért vívott harcunk érdekében való meghatározó fontosságától — mi szorosan fölzárkózva a Román Munkáspárt mögött kívánunk haladni — s ezért megteremtjük a Román Népköztársaság méhészei között az egységet.

Sajátunknak tekintjük a Nagy Nemzetgyűlés által törvényesített 1949. évi Állami Tervet s annak megvalósítása érdekében örömmel vállaljuk a munkát és ígérjük, hogy a reánk váró feladatoknak nemcsak teljesítését, de a túlhaladását is, — hogy ezt megtehessek, az egységben rejlő erő teremtő és alkotó hatalmát mi méhészek is teljes mértékben igénybe kívánjuk venni, ezért a méhészek egységét megteremtjük.

Fokozottabb mértékben kívánjuk folytatni azt a munkát, amit a méhésztudományos fejlesztésében, Méhészeti Közlönyünk, tanfolyamaink és egyes méhésztársaságaink egysége jelentett, — de továbbmenő feladatokat is vállalnunk helyben és időben meghatározva az egység megteremtése érdekében. Kollektív szervezetségén keresztül elértek, úgy a méhésztudomány, mint a terméseredmények vonalán lelkesedéssel töltönek el és számunkra megjelölve a fejlődés útját és örömmel vállaljuk, hogy megteremtve a méhészek közötti egységet, a Szovjetunió nyomdokain járva és útmutatásait követve a méhésztudományt a dolgozó népmilliók életszínvonalának emelése szolgálatába fogjuk állítani.“

A közgyűlés nagy lelkesedéssel elfogadta és így a javaslat határozattá emelkedett.

Tunyogi Csapó Gyula dr. (Kolozsvár): Az elhangzott kongresszusi beszámoló és az azt követő hozzászólások megmutatták világosan azt az utat, amelyet az egyesület követni óhajt. Az egyesület, amikor határozati javaslat-

ban is kimondotta az egyesülés szükségességét, minden bizonnyal ezt nem azért tette, hogy saját magát megszüntesse, hanem igenis azért, hogy saját magát felajánlja, *saját tábort bekapcsolja Népköztársaságunk általános Állami Tervének megvalósításába, illetve az Országos Méhészeti Egyesület tagtáborába.*

„MELLETTÜNK ÉREZZÜK A ROMÁN MUNKÁSPÁRT VEZETŐ EREJÉT“

Befejezésül *Buleu Mihai*, a Földművelésügyi Minisztérium kiküldöttje emelkedett szólásra. Megállapíthatjuk mondotta, hogy a kongresszus elérte a célját. Tudjuk feladatunkat és

mellettünk érezzük a Román Munkáspárt vezető erejét.

Megalkothatjuk a méhészek egységes szervezetét és különös örömünkre szolgálhat az a tény, hogy ez az óhaj a méhészet körében nyilvánult meg. Azt bizonyítja ez, hogy a méhészek belátták a *demokratikus centralizmus* fontosságát.

— Az egység a munkásság legnagyobb ereje — hangsúlyozta. — Az egységet minden méhésznek meg kell őriznie. Nem szabad hitelt adnunk a suttgő propagandának, amely azzal ijesztget, hogy a méhcsaládokat valaki is ki akarná sajátítani, vagy azok számát csökkenteni. Ezzel ellentétben

az Állami Tervünk a méhcsaládok számának szaporítását rója ránk kötelességül. Nyugodt lehet minden méhész, hogy munkával szerzett méhcsaládjai megmaradnak tulajdonában és számukat senki sem fogja korlátozni, vagy tenyésztésüket akadályozni.

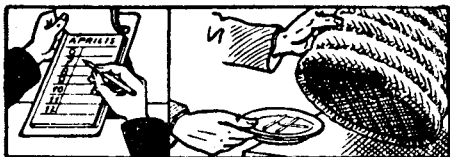
Lepelzük le az álhírtérjesztőket és dolgozzunk az Állami Terv és túlhaladása érdekében. Harcoljunk, fejlesszük szaktudásunkat, sajtóítsuk el a Szovjetunióban kikísérletezett és hatalmas sikerekre vezető gyakorlati fogásokat.

A méhészeti kongresszus *dr. Szövérdi Ferenc* vetítettképes előadásával ért véget.

Az elnök zárószavai

Elnök: Kedves Méhésztestvérek! Tárgysorozatunk kimerült. Feladatomban lenne a lezajlott közgyűlésnek a kiértékelése. En úgy látom, hogy azok a hozzászólások és határozatok, amik itt elhangzottak, teljes mértékben kiértékeltek a közgyűlésnek a munkáját. *Ezek a határozatok és hozzászólások megállapították, hogy mi együtt haladunk a fejlődő demokratikus élettel.* Mi nem akarunk az életből kiesni. Mi az életben megmaradva, ahhoz a célhoz hívánunk eljutni, amelye a dolgo-

zók milliói maguk elé tűztek: a *szocializmus megvalósításához.* Ebben a munkánkban és harcunkban további feadatok és kötelességteljesítést vállalunk azért, hogy az az Állami Terv, amely ebben az évben előttünk áll, száz százalékban megvalósulhasson. Ezzel a gondolattal és ezzel a felhívással zárom be a közgyűlést: hozzunk meg minden áldozatot munkaterületünkön, mert államunknak és saját magunknak jólétét fokozzuk ez által. *Éljen a Román Népköztársaság!*

MÁRCIUSI TENNIVALÓ

A rendkívül hosszú télies időjárás már szűnő fében van és reméljük, hogy a március meghozza a várva várt tavaszt. Március vége felé — ha addig még nem tették meg — biztosan kirepülnek méheink tisztulni (8—10 C. fok melegben). Ez nagy esemény a méhésznek, mert viszont látja kedves mékeit.

1. A tisztító kirepülés alkalmával a méhek elől távolítsuk el a havat és a vízitóc ákat, nehogy elfáradt és lehulló méheink megdermedjenek és elpusztuljanak. A tavaszi kirepülés nagy fogyasztást okoz, esztére 250—300 gr. súlycsökkenést is észlelhetünk, amit a kint elpotyogtatott ürülékkel magyarázhatunk.

2. Melegebb márciusi napokon vizsgáljuk át családjainkat, nézzük meg van-e elegendő eleségük, van-e fiasítás s nem találunk-e valami rendellenességet. Amelyik családnál nem találunk fiasítást, annál valami baj van. Vagy nincsen anya, vagy a meglévő már öreg és itt segít a haladó méhésztanyartalálékolása, mert mindkét esetben tudni tudja a bajt. Első esetben egyszerűen az anyátlan családokat egy három kerekes kistartalékanyással családoddal, és az értékes, ártalmatlan család vigam fejlődik tovább az új anyával, míg a másikonál kicseréljük az öreg anyát fiatalal.

3. A tisztító kirepülés után a fiasítás is gyorsabban halad, méheink többet fogyasztanak, azért ügyeljünk arra, hogy elegendő méz és virágpórr készletük legyen. Ha kevés eleségük van, azonnal pótoljuk melegített mézzel vagy cukoroldattal, de jobb ha sűrűbb cukorszörpöt adunk. Nem szabad megfeledkezniük az ivóvizről sem, ez lehetőleg langyos legyen és szélvédett helyre állítsuk.

4. A családok átvizsgálásánál az esetleg kiürült kereteket vegyük ki s szorítsuk össze a fészket annyira, hogy majdnem teljesen kitöltsék azt a méhek, így aztán minden meleget visszatartunk a kapirban, amelyre a fejlődő fiasítás miatt nagy szükség van.

5. A tenyésztés céljára kiválasztott törzscsalád serkentő etetését már március végén vagy április elején kezdjük meg nagyobb adagokkal.

6. A virágpórr pótlásáról okvetlen gondoskodjunk, különösen ilyenkor tavaszi időben, amikor a méheink még nem tudnak természetes virágpórhoz hozzájutni. A virágpórr pótlására legjobb a szójaliszt, amelynek összetétele nagyban hasonlít a természetes virágpórhoz. Ezt úgy készítjük, hogy szójalisztet kétannyi mézzel összekeverve pépet készítünk és öreg lépébe mindig ugyanabban az irányban húzott lapátkával a sejtékbe nyomkodjuk. A virágpórr pótlása igen fontos, mert megkönnyíti a méhek munkáját és serkenti a fiasítást is. Nagy szükségben a méhek behordák az elébük tett málé vagy búzalisztet is, de ezeknek nincsen olyan jó hatásuk. A szójaliszt etetésével sok vizet is fogyasztanak a méhek, belső italásukról ez esetben feltétlenül gondoskodjunk. A szójaliszt és méz keverékből készített pép etetésével már sokan próbálkoztak és minden esetben igen jó eredményt értek el.

BACZONI ERNŐ

LEVEGŐT A MÉHEKNEK

A méheknek levegőre épp úgy szükségük van, mint az embernek. Ezért a kapir kijárónyílását sohasem szabad teljesen elzárni, különösen a népes családoknál, mert könnyen megfulladhatnak. Ha mézzel bőven láttuk el családjainkat, akkor nem kell attól félnünk, hogy megfagynak a hideg téli időben.

Kijárónyílás szűkítőt is csak azért használok télen, hogy az egerek ne garázdálkodhassanak. A méhek kevés levegő hiányában folyton zúgnak és annyi mézet fogyasztanak, hogy végül hasmenésbe esnek. Ha nem segítünk rajtuk, könnyen elpusztulhat az egész család.

FAZAKAS ALADÁR

Mit kell tudni a virágporról

A VIRÁGPOR SZINE

A szalonna mellé kenyeret is eszünk és a puliszkához turót. A méhek táplálkozásánál ezzel a két hasonlattal képzelhetjük el legjobban a virágpór szükségességét. A méz túlnyomórészt a szalonnához vagy puliszkához hasonló szénhidrátot tartalmaz cukor alakban. Hiányzik belőle — majdnem teljesen — a szervezet felépítéséhez (táptej készítéséhez) és a rendes anyagcseréhez, viasa előállításához stb. annyira szükséges fehérje, amit az előbbi hasonlattal élve a kenyérben, illetve a turóban találunk meg. Ezt a tápanyagcsoportot azért nevezték el fehérjének, mert a tojás fehérjében található a legtisztább alakban.

A MÉHEK FEHÉRJESZÜKSÉGLETÜKET

a virágporból fedezik. A virágpór összegyűjtésére rengeteg virágot keresnek fel és közben akarva-nemakarva elvégzik a beporzás áldásos munkáját is. Egyik virág himporát átviszik a másik bibéjére. Ráadásul, mint már láttuk, egy-egy méh egyidőben csak egyféle virág himporát gyűjti.

A virágpór összetétele nagyban változik aszerint, hogy melyik növényről ered. A mogyoró virágpóra például 9.8% vizet, 4.2% zsírt, 30.21% fehérjét és 14.7% cukrot, meg 3.8% hamut tartalmaz.

Amint látjuk, a legfontosabb tápanyaga a fehérje, aránylag kevés. Népünk találoán nevezi *méhkenyérnek*.

A virágpórt szőrzetükkel és a lábaikon láható kis kefécskéikkel gyűjtik össze, szájukkal összecsomósözik s nyállal összekeverik, majd a hátsó lábuk gyűjtőkosaraiba tömöködik. Már kora tavasztól megfigyelhetjük a virágpórral hazatérő méheket, ami annak a jele, hogy a család *rendben van*. Az anya bőven petézik és a fejlődő fiasítás táplálásához sok virágpór szükséges. Az anyátlan családok nines fiasítása és így virágpórt sem hord, legfeljebb csak elvétve.

A virágpór színe változik a növények szerint, piros, lila, kék, fehér, szürke stb.

Odahaza a virágpórt munkás sejtek raktározják el, rendszerint a fiasítás körül, illetve a fészek fedőlepein. Gyakran mázzal fedik be, de az is előfordul, hogy mézet hordanak rá.

gyakran megváltozik a sejtekben. Így a havasi füzike fehéres virágpóra lila lesz, a tisztesfüé szürkés-fekete stb.

A sejtekben elraktározott virágpór télen gyakran *megpenészedik*. A penészes virágpór mint méheleség veszélyt is jelenthet a méhekre.

A virágszükséglet bizony igen jelentős lehet. Az amerikai méhészek rácsot szerelnek a kijáró nyílásra és alája egy-egy szitaszövettel fedett vályut helyeznek, hogy nyáron tartalékvirágpórt gyűjtsenek a *tavaszi serkentő etetéshez*. Egy-egy nap 25—30 dkg. virágpór is összegyűlhet azonkívül, amit a méhek a rácson keresztül ügyeskednek a család táplálására. Tavasztól őszig 12.5 kg. virágpórt gyűjthetünk családonként s ebből 50 családra elegendő virágpóroszójalisztet lepényt készíthetünk.

A virágpór pótlására legjobban a mézben konzervált előbbi módon összegyűjtött természetes virágpór, de jó sikerrel alkalmazzuk a szójalisztet is, különösen, ha 10—25%-ban természetes virágpórral keverjük. Nálam a tavaszi serkentés idején volt család, amelyik hetenként ¼—½ kg. mézzel kevert szójabab lisztpépet is elfogyasztott.

Egy család évi virágpór szükségletét 18—23 kg-ra becsülik, ebből 3—5 kg. esik a tavaszi nagy hordás előtti időre.

Szokták a virágpórt rendes búza-, rizs-, árpa- vagy kukoricaliszttal pótolni, de ezek hatása — bár a méhek behordják — nem közelíti meg a természetes virágpórt, mert csak *nagyon kevés fehérjét* találnak benne. Az a tény, hogy a méhek behordják, még nem lehet mérvadó, mert jobb híjján behordják a fűrészpórt is.

A VIRÁGPOR PÓTLÁSA

megkönnyíti a méhek munkáját és tavasztal a természetes virágpór hordás előtti időszakban jelentősen serkenti a fiasítás kiterjedését. Pótszernek csak azok az anyagok jöhetnek számításba, amelyek összetétele tényleg hasonlít a természetes virágpórhoz. Nagy szükségben ugyanis a mé-

hek sok mindent behordanak, amit elübük teszünk, így a pörkölt málé- vagy búzalisztet, paprikát, sőt a fűrészpórt is, mint említettük.

A gabonalisztról sokáig azt hitték, hogy jó táplálék, de az újabb kutatások bebizonyították, hogy a fiasítást bár megindítja, de huzamosabb ideig nem élnek meg rajta a méhek, később sok elpusztul. Kevés fehérjét tartalmaz és a vitaminok is hiányzanak belőle. A paprikában van C-vitamin, de kevés a fehérje. A gabonaliszt és a paprika tehát csak a fiasítás megindítására alkalmas, amíg természetes virágport hordhatnak.

Legjobb, ha szójalisztról kétannyi mézzel pépet készítenek és öreg lépekbe, mindig ugyanabban az arányban húzott lapátokkal a sejtékbe nyomkodjuk.

A szójaliszt etetésével meginduló fiasítás miatt sok vizet használnak fel a méhek. Feltétlenül gondoskodjunk belső itatásról. Pl. vászonnal bekötött befőttes üvegekbe töltött langymeleg vízzel, közvetlenül a fészek fölé fordítva, vagy más etető-itató edényből itatva.

A SZÓJALISZT NAGYSZERŰ EREDMÉNYÉT

A szójabab csodálatos összetétele magyarázza meg. Dr. Kornfeld Arnold megyesi tanár szerint a szójabab átlag 10% vizet, 34% fehérjét, 18% olajat, 6% hamualkatrészt és 1.5% lecitint tartalmaz. A maradék nitrogénmentes anyag. A méhészetben különösen értékes a nagy fehérje tartalma s talán az emberi gyógyászatban is ismert idegerősítő szer a lecitin tartalma. Anakidején a frontkatonáknak adott idegerősítő pasztillák nagyrészt szója-lecitinből készültek.

Vitamin tartalmára nem találtunk adatot, a szójafehérjét azonban mindenütt könnyen emészthetőnek írják le. Keleten vízzel összeőrölve szójatejet is készítenek, amit — akár a juh- vagy tehéntejet — megolvasztanak és sajtot, esetleg kakaóval összekeverve, csokoládékrémet nyernekel belőle.

A szójababliszt etetésével magam is kísérleteztem: 11 család két kg. szójából és 4 kg. mézből álló keveréket „evett” meg, de meg is látszott rajtuk.

Számos kísérlet a szójabablisztet a természetes virágpornál is táplálóbbnak találta, de megállapították azt is, hogy ha nincsen tavaszi virágpor hordási lehetőség vagy tartalék virágpor, egymagában nem elegendő a méhek tavaszi etetésére. A fiasítás rohamosan kiterjed, de rövid idő múlva visszaesik. Tisztán szójaliszttal a méhek nem tudják felnevelni. Viszont megállapították, ha a szójababliszthez negyedrészes természetes virágport keverünk, akkor a fiasítás rohamosan megindul és a megtartó kaptárban bőséges mézkészlettel semmi visszaesés sem tapasztalható. A család rohamosan fejlődik és a sok kijáró, gyűjtő méh nagyszerűen kihasználja a főhordást.

A virágpor és a szójaliszt keverékből

CUKROSLEPENYT

készítenek. 50 félkilós lepényhez a következő mértéket használják. 2 kg. száraz virágport (lehet magunkgyűjtötte mogyoróvirágpor is) 2½ csésze melegvízzel kevernek, majd 15 kg. sűrű cukorszörppel összevegyítik. A 15 kg. sűrű cukorszörpöt 10 kg. cukorból és 5 liter forróvízből készítik. Amikor a virágport már egyenletesen elkeverték a szörppel, hat kg. tisztított feltárt (valószínűleg az olajtartalmától részben megfosztott) szójabablisztet adnak hozzá és összegyurják, majd lepényalakúra kinyújtják. Ha túlkeményre sikerülne, kevés vízzel puhítják.

A frissen készült, eléggé lágy lepényt a felső keretlécekre közvetlenül a fészek fölé helyezük és kissé megnyomkodjuk, hogy a keretlécek közé is benyuljék. A lepény fölé zsírpapírt vagy celofánt tesznek, hogy megőrizték a kiszáradástól, majd a fészket fedődeszkával befedik. A méhek rohamosan elhordják az eléggé lágy lepényt, de még mielőtt teljesen elfogyna, újjal pótolják mindaddig, amíg a természet gazdag szarujá bőségesen ontja majd a „valódi” virágport.

A virágporos lepény etetését jóval a virágpor hordás megindulása előtt olyan korán kezdik meg február végén, március elején, amilyen korán csak az időjárás megengedi a kaptárbontást. A nagy hordás előtt legalább 8—12 héttel, ha egyszer megkezdtek egészen a természetes virágpor hordásig folytatják. Egy fél kilogramos le-

pény rendszerint 10 napig elégséges és általában kétszer kell beadniok. Tehát 1 kilogrammal egy család rendszerint beéri.

Balogh Jenő felsőcsernátони méhésztésztévünk 6 kg. mézet 4 liter meleg vízzel hígít és 6 tojás felvert habjába önti cukor-spárga vékonyam. Közben állandóan keveri. A fiasítás megindítására évek óta kitünő eredménnyel használja a serkentő etetés alkalmával.

A SZOVJET MÉHÉSZETI KUTATÓK

közül főleg *Butterev* foglalkozott az urali méhészeti kutatóintézetben a méheknek fehérjedús tápanyaggal történő etetésével. A különböző pillangósok (borsó, bükköny,

szója) lisztjén kívül jó eredményt ért el a tejjel és a tojással. Kétrész cukorból és 1 rész meleg vízből szörpöt készített a napi serkentő etetéshez egyenlő arányban keverté rendes friss tejjel (tehát 1 liter tej, 1 liter szörp). Esténként adta és csak annyit, amennyit reggelig maradék nélkül elhordtak (napi 1—2 deci keveréket). A fiasítás s így később a munkáméhek száma kétszeresére növekedett az ellenőrző (csak cukorszörppel etetett) családdal szemben.

Butterev jó sikerrel használta a tojást is. Kétrész cukorból s 1 rész vízből készült cukorszörpöz két poharanként egy tojást adott (sárgájával együtt), majd jól felverte.

Kolozsvár.

Dr. SZÖVÉRDI FERENC

A méhcsaládok tavaszi megvizsgálása

A méhek tavaszi kirepülése nagy öröm minden méhésznek. Akkor láthatja, hogy a méhcsaládjai megélték, tehát járnak. A méhcsaládok közül is azonban az egyik hamarabb, a másik később kezdi meg a tavaszi tisztuló kis repülést. Azokból a kaptárokból, amelynek kijáró nyílása vagy menőkéje délkeletre vagy délnek áll, télen is — ényhe napsütéses időben — kirepülnek a méhek, míg a többitől csak nagyon jó időben. A méhek kirepülése még függ a kaptárok melegségétől és a méhcsaládok erősségétől is.

Ha az idő annyira enyhült, következnek a méhcsaládok átvizsgálása.

MI AZ OKA,

hogy a tisztuló repülést nem végzi el? Meghalt vagy más baja van? Van-e anyja? Nagy a költőtere s hideg?

Levesszük az ablakot, a kereteket kezdjük kiszedni, méze van. De hol vannak a méhek? Egyik másik kereten halottak, hol több, hol kevesebb. Végre a legbelső két kereten megtaláljuk a családöt. Az anya egy maroknyi méhhez kényszerreg, didereg. Küzd az éhhalállal és hideggel.

Langyos mézet adunk, előmelegített mézes keretet teszünk be, a költőteret megszükítjük és a mézürbe melegített

téglát helyezünk. A kis család újra éled s kirepül a szabadba. Jó gondozással csakhamar fejlődésnek indul. Megvan a méhész öröme, mert egy méhcsaládját megmentette az éhhaláltól.

HÁT EZ A MÉHCSALÁD

miért nem fejlődik? Vén az anyja vagy más baja van?

Vizsgálatot tartunk: az anyja jó, rendszeren petézik, de a költőtér tele van hereléppel vagy olyan müléppel, amit az anya nem szeret. Ha eltávolítjuk, a család rövidesen fejlődésnek indul.

HA VÉN AZ ANYA

ritkásan petéz, ha ályanyás a dolgozó sejtek is tele vannak púpos fiasítással. A vén anyát ki kell cserélni, az ályanyást egy másik méhcsaláddal kell egyesíteni, előbb a méhestől egy további helyen a keretéről leseperjük, hogy az ályanya semimsüljön meg, azután egyesítjük. Megjegyzem, hogy a fiatal anya is eleinte púposan fiasít, de nem szétszórta.

Télen a kaptárokban igen sok légy telet ki, azért tartunk a kaptárokra, vagy a méhesre akasztott üvegben ecetes vagy mézes vizet. Rengeteg légy és darázs elpusztul ily módon.

Kozma Miklós.

APRÓHIRDETÉSEK

ELADÓ 20 kásos család, ára minőség szerint, 2500—3000 lej. Cím: *Borbáth István*, Ozsdola—Ojduła, u. p. Brețcu, Háromszék megye — jud. Treiscaune.

BETON MŰLÉPPRÉS rendes és nagyított sejtekkel, minden méretben kapható. VÁRADY BÉLA Cluj—Kolozsvár, Str. Thállmann 13. szám.

ELADÓ 20 méhesalád eladó kaptárral együtt Fogarassy János Szék, Szolnok Doboka megye.

ELADÓ 18 méhesalád szalma-kasban, 7 kaptárban. Kerekes, Apața, jud. Brașov.

ELADÓ 20 darab kásos család, ára minőség szerint 2500—3000 lei. Cím: *Borbáth István*, Ojduła (Ozsdola) pu. Brețcu, jud. Treiscaune.

ELADÓ kettő darab új „*Dadant-Blatt*” kaptár műléppel. cím: *Stefan Tiberiu*, Cluj, Str. Republicei No. 57. emelet.

ELADÓ 4 darab Baczonádi fekvő kaptár családdal együtt, jól betelelve és 1 darab nagy mézpergető, cím: *id. Karsai Márton*, Turda, Str. Nicolae Iorga No. 17.

„MÉHÉSZETI KÖNYVEKET” szaklapokat minden nyelven veszek, méz vagy viasz ellenében, cím: *Teofil German*, comuna: *Godinesti*, o.p. Zám. jud. Hunedoara.

VENNÉK 10 kg. tiszta méhviaszt. Gyömbíró István, Kolozsvár, Rákoczi út 44. szám.

ELADNÁM vagy elcserélném méhesaládjaimat viaszra, Országos kaptárban lévőkért 7 kg. tiszta viaszt kérek. A szállítás költségei a vevőt terhelik. *Pál Károly*, Csikszépviz, Frumoasa, jud. Ciuc. e.

ELADÓ 6 méhesalád országos 4 soros kaptárban kiépített keretekkel. Tavászki átadással kellő mézkészlettel, darabonként 3500 lejért, vagy tiszta méhviaszért is eszerélek. Az anyák 1948-beliék esendes de szorgalmas fajták.

ELADÓ 1 drb. *Dadant Blatt* kaptárban lévő család, igen szorgalmas anyával műlépről kiépített mézűri keretekkel, tavászki átadással mézzel ujig ellátva 5000 lejért.

Anyá 1947-beli a kaptár is 1947-ben készült, igen jó anyagból.

ELADÓ 10 (38-szor 32-es) rakodó kaptárban lévő fél mézűrrel méhesaládok. Cím: *Barthá Benő*, Mociu, jud. Cluj.

ELADÓ 10 méhesalád, 7 fekvő és 3 rakodó kísérdeleyi méretű kaptárban, 8-kiépített fészek és 4—4 mézkamra kerettel felszerelve, családonként 3.500 lejért. *SIMON JÓZSEF* cipész Tövis-Teius Buna Augustin-u. 10.

Eladó 30 szürke erdeleyi méhesalád Vouraut-féle fosznideszkából készült egycsaládos kaptárban, elől-hátul kettős fallal. A fészekben 10 kiépített 35×35 cm-es kerettel, a mézkamrában ugyancsak 10 kiépített félkerettel, családonként 5.000 lejért. Ugyanott eladó 60 új kaptár kétcsaládos, alul 25 egész, felül 25 fél 35×35 cm-es belvilágú keretekkel drb-ként 3000 lejért, valamint 3 keretes pergetőgép, végtelen csavar meghajtással. 15.000 lejért, 10 léphordó láda 50 fészek vagy 100 méztéri keretre és egyebek. A családokat üres kaptárral együtt adom. Cím: *Tontea Gheorghe* gazdamérnök, Sibiu, str. Zohonz Boiu 19.

Kezdőknek

A kezdő méhész nem tudja, hogy kassal, vagy kaptárral kezdjen neki a méhészkedésnek. És ha már a kaptár mellett dönt, nem tudja, hogy melyik fajtával, mert sokféle van belőle és nehéz választani közülük. Az egyik méhész a kast, másik a kaptárt ajánlja. Én a kaptárt ajánlom, mégpedig egységesen köpenyes rendszerűt.

A kassal kezdő méhész ugyanis nem tanul meg a méhel bänni, legfeljebb csak rajt befogni, míg a kaptárral kezdő megnevezheti családjait, megállapíthatja, van-e anyja, elegendő méze? Neveltethet benne anyát, adhat nekik táplálékot, csinálhat belőlük murajt, stb., stb. Rossz időben megakadályozhatja benne a rajzást és megtanul méhészkedni.

A köpenyes rendszerűt azért ajánlom, mert a többtermelést ezzel lehet a legkönnyebben elérni és így nem kell majd később egy másik kaptárról a köpenyes felére áttérni.

A tapasztalat alapján írom ezeket és szeretném, ha a kezdőket megkímélhetném a költséges kísérletezéstől.

MÉHÉSZETI KÖZLÖNY

AZ ERDÉLYI MÉHÉSZETI EGYESÜLET SZAKLAPJA

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

ROMANIA — Cluj, Str. Republicei No. 22.
Kolozsvár, Köztársaság-u. 22. — Tel.: 22-04.

Felelős szerkesztő:

Dr. Szóvárdi Ferenc, EME főtitkár.

A Méhészeti Közlönyt az E. M. E. tagjai
800 lejes évi tagdíj fejében tagsági illet-
ményként kapják.

„Taxa postală plătită în numerar, con-
form aprobării Nr. 263.316—1948.“

MÉHÉSZETI FELSZERELÉSEK

szeg, drót, műlep, anyarács, be-
szerzésnél forduljanak bizalommal

MAKKAI ERNŐ

vaskereskedéséhez

KOLOZSVÁR, Dózsa György-u. 35.

A JÖVŐBEN CSAK FER- TŐTLENITETT MŰLEPET

használjunk! Viaszt fertőtlenít és mű-
lépet szállít Tóth István
ig. vál.tag Kolozsvár, Bu-
dai Nagy Antal-ut 78 sz.

MŰLEPKÉSZÍTÉS CSEREVIASZBÓL

PARTOLJUK A SZÖVETKEZETET

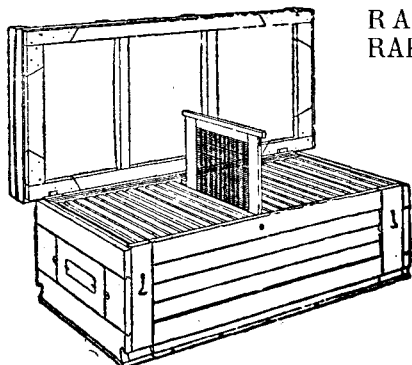
Rendelésre azonnal szállítunk bármilyen típusu rakodó, fekvő, vagy bundás kaptárt.

KÉRJEN ÁRAJÁNLATOT.

Levelcihez mellékeljen válaszbélyegget. Rendelésnél a keretek pontos külméretét kérjük megadni. Minden kaptáron kátránypapir fedél. — Kérjük a pénz előre beküldeni. Az árak vasúton feladva értendőek. Cementes festékkel lemezölva minden kaptár 50 lejjel több.

„LEMNUL“

Faipari Munkások Termelő Szövetkezete — Cluj-Kolozsvár, Str. Anton Pan 8—10 szám.

RAKTÁRON TARTJUK AZ ERDÉLYI RAKODÓ ÉS FEKVŐ VÁNDOR KAPTÁROKAT

Gépen csapozott vályus keret külön is kapható.
Beton műlépprést kicsi és nagysejtűvel. Anyarácsot
és műlépet minden méretben raktárról szállítunk.

A kaptárak árát a viszonyoknak megfelelően 30 % -al
leszállítottam.

Az erdélyi kaptárok készítéséhez szükséges
képes rajzot kívánatra 10 lej és posta-
bélyeg ellenében megküldöm.

VÁRADY BÉLA

Villanyerőre berendezett kaptárkészítő üzem
Kolozsvár-Cluj, strada Thállman utca 13 szám.